

1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகம் செய்வதற்கு முன்பாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் முதல்வர் அவர்கள் இரும்புக் கரம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், இரும்புக் கரம் அல்ல; கரும்புக் கரம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது யாரையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே கொண்டு வரப்படவில்லை. பொதுமக்களுக்கு சவுகரியம் செய்து கொடுப்பதற்காக, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய சட்டமே ஒழிய, இதிலே வேறு எந்தவிதமான அரசியல் நோக்கம் இல்லை, இந்த அரசுக்கும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு பொதுச் சனாத்து (அழித்தல், இழப்பு ஆகியவற்றைத் தடுத்தல்) சட்டமுன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று; நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: இச் சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இச்சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(7) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைகள்—
விவாதம் (தொடர்ச்சி)

*திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கை குறித்தும் 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கை குறித்தும் நான் சார்ந்திருக்கும் இந்திரா காங்கிரஸ் சார்பாக பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது நன்றியையும், வணக்கத்தையும் முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தமிழ்நாட்டிற்கு அத்தியாவசியமான ஒரு துறை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மின்சாரம் ஒரு ஆடம்பரம் என்பதுபோய், மனித வாழ்க்கையில் மிகமிக அத்தியாவசியமாக்கிவிட்ட நிலையில் இப்போது இருக்கிறது. தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 75 சதவீதம் விவசாயிகள், அவர்கள் விவசாயத்திற்குரிய பம்பு செட்டுகள், மோட்டார்கள் வைத்து, பயிர் செய்து வாழக் கூடிய நிலையிலே

[திரு.பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

இருப்பவர்கள். இந்த மின்சாரம் அந்த விவசாய மக்களுக்கு சென்றிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வருடாவருடம் மேலும் 15 சதவிகிதம் மின்சாரம் அதிக அளவிலே தேவைப்படுகிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்-தலைமை)

ஆனால், இன்றைய தினம் அரசாங்கம் மின் உற்பத்தியை அதிகரிக்காமல், ஏற்கனவே 1977 ஆம் ஆண்டிற்கு முன் ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் வைத்திருந்த நிலையில் மின்சக்தியை வைத்துக் கொண்டு, வெறும் கம்பியை மட்டும் இந்த அரசு நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசு புதியதாக மின் நிலையங்களை ஏற்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்காமல், வெறும் கம்பியை மட்டும் நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது; ஆகவே, அவர்களை சும்மா விடக்கூடாது; பொதுமக்கள் அவர்களை சும்பி நீட்டச் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அனால் மின் நிலையங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதன்மூலம் தொழிற் பேட்டை தமிழ்நாட்டிலே அமைத்து, அதிகமான தொழிற்சாலைகளை அமைத்து வருகிறபோது, அந்தத் தொழிற்பேட்டைகளுக்கு அதிக அளவிலே மின்சாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஒரு முறை மாமேதை லெனின் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்:

“Give Electricity to Soviet Council. I will change the face of Russia.”

இந்த மாதிரி ரஷ்யாவில் மின்சார உற்பத்திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து மின்சாரத்தைப் பெருக்கி, அந்த ரஷ்ய நாட்டிலே பெரும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்கள் அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து அவர்கள் வாழ்வில் ஒளிநிலை ஏற்பட்டதை காண்கிறோம். ஆகவே, மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் வேண்டுவதெல்லாம்; நாம் மின்சார உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும். அப்படி அதிகமாகப் பெருக்கி தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்): அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் வரிசையிலே அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே நானே 10 ஆண்டு காலம் இருந்திருக்கிறேன். அதைவிட நீண்ட நாட்களாக இருக்கும் அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். கூடுமான வரையில் அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர்கள் இருக்கையில் அமருவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு முறை எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் பாயிண்ட் அப் ஆர்டர் எழுப்பி, அப்படி உட்காரக் கூடாது என்று சொல்லி, உட்கார வைக்கப்படவில்லை. அங்கத்தினர் எவ்வாறு உட்காருவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். நீங்கள் 5 பேர்கள் அமைச்சர் பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருப்பதால், அவர்கள் வேலை செய்ய

1982 பிப்ரவரி 19]

[மாற்றுத் தலைவர்]

முடியவில்லை; பேச்சை கேட்க முடியவில்லை. எனவே, அருள் கூர்ந்து அங்கத்தினர்கள் தங்கள் இருக்கைக்குப் போக வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு அதிகமான மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முன்வரவேண்டும். மேலும் புதிய புதிய தொழிற்பேட்டைகளுக்கு தட்டுப்பாடு இல்லாமல் மின்சாரம் கிடைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்மவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி காலத்திலே அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டைக்கு ஜெனரேட்டர் மூலமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து, தொழிற்பேட்டையை நல்லமுறையில் வளர்த்தார்கள். ஆகவே, புதிய தொழிற்பேட்டைகளுக்கு ஜெனரேட்டர்கள் மூலம் தட்டுப் பாடின்றி மின்சாரம் கொடுத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், புதிய தொழிற்பேட்டைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

மேலும், இங்கே மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சிவசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மின்சார உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, மின்சார உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு, பெருக்குவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். மின்சாரக் கம்பிகள், சாமான்கள் திருட்டு ஆங்காங்கே பரவலாக இருக்கிறது. ஆகவே, மின்சார சம்பந்தப் பட்ட பொருள்கள் திருட்டை சரிவர கண்காணிக்கவில்லை. ஆகவே தான் மின்வாரியத்திற்கு உயர்ந்த அளவிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்விதமான உதாரணங்களைச் சொன்னார்கள். நாம் போதிய அளவுக்கு மின்சார உற்பத்தியைச் செய்யவில்லை. மின்சாரம் தவறான முறையிலே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வேண்டியவர்களுக்கு அவர்களுக்கு திறமை இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. மின்வாரியத்தில் ஒழுங்காக அந்தக் குறைகள், தவறுகள் களையப்படவில்லை. இதனால் நிர்வாகத்தில் முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன.

சென்ற ஆண்டில் ஏறக்குறைய 117 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். நடப்பு ஆண்டில் அது 125 கோடியாக உயரும் என்று கணக்கிடுகிறார்கள். இதை மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே கொண்டு, மின்துறை நல்ல முறையிலே பணியாற்ற நல்ல பல குழுக்களைப் போட்டு, எந்த விதமான நஷ்டமும் நிர்வாகத்திற்கு இல்லாமல், சீரான முறையிலே மக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்,

காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே போடப்பட்ட டிரான்ஸ் பார்மர்கள், அவர்கள் காலத்தில் போட்ட அந்தக் கம்பிகள் தான் இன்றும் அதிகமாக இருக்கின்றன. புதிதாக டிரான்ஸ் பார்மர்கள் எதுவும் போடவில்லை; ஆகவே, ஆங்காங்கே பழைய டிரான்ஸ்பார்மர்கள் இயங்குவதால் போதிய சப்ளை கிடைக்கவில்லை; மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. மேலும் மூன்று பேஸ்

[திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

கரண்டு இல்லாமல், கிராமங்களுக்கு எந்தவிதமான உபயோகமும் இல்லாமல். இரண்டு பேஸ் கரண்டு வந்தால், அந்த மின்சார பம்பு செட்டுகள் பழுதுபட்டு, விவசாயிகள், மிகவும் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசு மத்திய அரசு என்று மாநில அரசு கையைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. இந்த அறிக்கையிலே 31-வது பக்கத்திலே, “பாரதப் பிரதமரும்” அண்மையில் நடைபெற்ற ஐந்தாண்டுத் திட்ட விவாதத்தின்போது திரு. எஸ். பி. சுவாமிநாதன் மின்சாரத் துறை மீது உடனடியாகச் செயல்படுத்துவதின் அவசியத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்று ஏதோ மத்திய அரசுதான் மாநில அரசை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்வது போலவும், மாநில அரசுக்கு உயர்த்தக்கூடிய அந்த நிலை இல்லாதது போலவும், மத்திய அரசின்மீது தவறான கருத்தை மாநில அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற கருத்துக்களைக் கூறுவதன் மூலம், மத்திய அரசு செயல்படாதது போல் எடுத்துக் காட்டுவது மாநில அரசுக்கு நலதல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சுறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏற்கனவே இதுபோன்ற சம்பவங்கள் பலமுறை நடந்து இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காக, ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். விவசாயிகளுடைய கடன் அத்தனையும் நாங்கள் தள்ளுபடி செய்வோம் என்று தேர்தல் காலத்திலும், மற்ற சமயங்களிலும் அமைச்சர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். தேர்தல் சமயத்தில் அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, முன்னால் மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் வந்த சமயத்தில், விவசாயிகளுக்கு கட்டண பாக்கிகளைத் தள்ளுபடி செய்வதில் சட்டத்தில் சிக்கல் இருக்கிறது, சட்டத்திலே இடமில்லை என்ற ஒரு தவறான கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப்பற்றி நிருபர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது, மத்திய அரசின் உதவியைக் கேட்டிருக்கிறோம், அவர்கள் உதவினாலும், உதவாவிட்டாலும், விவசாயிகள் கட்டண பாக்கியை நாங்களை, தள்ளுபடி செய்வோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு மத்திய அரசு தள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, எங்களால் இயலாது என்று இன்றைக்கு தவறான ஒரு தகவலைத் தருகிறார்கள். இதைப் பத்திரிக்கையில் நாம் பார்க்கிறோம். எனவே மத்திய அரசின் மீது பழிபோடும் இப்படிப்பட்ட தவறான காரியத்தை இனிமேலாவது நிறுத்த வேண்டும் என்று மாநில அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், நீங்கள் சொன்னதை நம்பி விவசாயிகள் யார் யாரோ ஐ. ஆர். டி. பி. லோன் எல்லாம் வாங்கி மோட்டார், பம்பு செட்டுகள் ஆகியவற்றைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அத்தனை போர்களுக்கும் உடனடியாக மின்சாரம் சப்ளை வழங்கப்படும் என்ற ஒரு தவறான எண்ணத்தைக் உருவாக்கியதனால், தமிழகத்திலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்களுடைய ஆடு மாடுகளை விற்று, நிலங்களையும் நகைகளையும் அடமானம் செய்து ஏறக்குறைய 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒவ்வொரு

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை—விவாதம் 533

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

வீட்டிலும் மோட்டார்கள் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அப் பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இதுவரையில் ஏறக்குறைய 1972 விருந்து 1982 ஆம் ஆண்டு வரையில், 10 ஆண்டு காலமாக புதிதாக மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்கவில்லை. இதனால், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

மேலும் மின்சார கனெக்ஷன் கொடுப்பதில் உள்ள டிஸ்கிரிமினேஷனைப் பற்றிக் குறிப்பிட விருமபுகிறேன். வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களுக்கு 1978 வரை சர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுத்துவிட்டு, அதைப்போல தருச்சி மாவட்டத்திலே பெரம்பலூர் பகுதிக்கு 1978 வரை மின்சார கனெக்ஷன் கொடுத்துவிட்டு, கரூர் பகுதிக்குமட்டும் 1974 வுருந்து கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலை மாறவேண்டும். ஆகவே, விவசாயிகள் அத்தனைப் பேர்களுக்கும் மின்சார கப்பளை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், தமிழக விவசாயிகள் முழுக்க முழுக்க அந்தப் பப்படுகளை நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு எண்ணத்தை மனதிலே கொள்ளவேண்டும். எந்த விவசாயி மோட்டார் கனெக்ஷன் கேட்டாலும் எத்தனை விவசாயிகள் கேட்டாலும் அவர்களுக்கு அத்தனை பேர்களுக்கும் நாம் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் வருத்தி அடைவார்கள். அப்போது தான் நாம் சொல்லக்கூடிய வருமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு விவசாயிகளை முன்னேற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதோடு, புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொழிற்பேட்டைகளுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்குவதிலே முன்னுரிமை கொடுத்தால்தான் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கிறவர்கள் அதற்கு முன்வருவார்கள், அது மட்டுமல்ல, தொழிற்சாலைகளை நடத்துகிறவர்களுக்கு லாபம் இல்லையென்றாலும்கூட நட்பம் இல்லாமல் நடத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். மேலும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முன்வர முடியும்.

ஐப்பான் போன்ற நாகுகளிலே ஆரான்ஸ்பர் மர்களைப் பொறுத்தவரையில் நம் நாட்டிலே 250 கே. வி. வைத்து கொள்கிறோம்--110 கே. வி. வைத்து நல்ல முறையிலே நடத்துகிறார்கள். இங்கே நாம் 250 கே. வி. வைத்து சப்ளை செய்வதால் அதிகமாக வேஸ்டேஜ் ஆகிறது. ஆகவே ஐப்பான் போன்ற நாகுகளிலே உள்ளதைப்போல் 110 கே. வி. வைத்து நடத்தினால் இருக்கின்ற மின்சார சக்தியை வைத்தே நாம் மக்களுக்கு பலன் ஏற்படும்படி செய்ய முடியும்.

இப்போது புதிதாக ஒன்றை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே ஏராளமான கோயில்கள் இருக்கின்றன. மகுதிகள், சர்ச்சுகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒரு வருடத்திற்கு முன்பாக மின்சாரம் வழங்குகிறபோது டொம்ஸ்டிக் பர்ப்பஸ் என்று சொல்லி வீட்டிற்கு எந்த அளவிற்கு மின்சாரக் கட்டணம் இருந்ததோ அதைப்போல்கோவில்களுக்கும் வசூலித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் ஆறு மாத காலமாக அவைகள்

எல்லாம் கமர்ஸியல் பர்ப்பஸ் என்று பாவித்து தொழிற்சாலைக்கு என்ன மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்களோ அதுமாதிரி அரசு வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு சாமியிடம் பக்தியோ அன்போ இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தமிழகத்திலே உள்ள இந்து, முஸ்லீம், கிறித்துவ மக்கள் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது போன்ற நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே மத்திய அரசின் சார்பிலே திருமயத்திலே கூட்டுறவு மின்சாரக் கழகம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு அதற்காக 3 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அதை இந்த அரசு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தப் போகிறது என்பதை அறிய ஆவலாக இருக்கிறோம். அதோடு இதுபோன்று மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் மின்சார சப்ளை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): இங்கே உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுக்குப் பக்கத்திலே சமர்ந்து சீட்டுகளைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கிறேன். அமைச்சர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் உறுப்பினர்களை அப்படி என்கரேஜ் பண்ணக் கூடாது. அமைச்சர்களை அவர்களது அறையில் சந்தித்துக் கொடுப்பதுதான் முறை. அவசரமாக ஏதேனும் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும்கூட அமைச்சர்களுக்குப் பின்னாலே இருந்து கொடுப்பதுதான் முறை.

So, I will not allow any Hon. Member to sit in the Treasury Bench while I am in the Chair.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இங்கே நீங்கள் ஒரு ரூலிங் கொடுத்தீர்கள்; அதாவது அமைச்சர்களிடம் ஏதாவது கடிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பின்னாலே போய் நின்று கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னீர்கள். பக்கத்திலே இருந்து கொடுக்கக் கூடாதா? பின்னால் இருந்துதான் கொடுக்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): நான் அப்படிச் சொன்னது எதற்காக என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். அவையில் ஒரு பிரச்சினை விவாதிக்கப் பெறுகையில், அவையில் உள்ளவர்களின் கவனம் வேறு திசையில் திரும்பக் கூடாது. அவையில் அமைதி இருக்க வேண்டும். அமைச்சருக்கு அருகில் ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் உட்கார்ந்துக் கொள்கிறார்கள். அது அமைச்சர்களுக்கும் சனிகடம், சில சமயங்களில் அவர்கள் ஏதாவது இரகசிய பைல்களைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். எனவேதான் இந்த மன்றத்திலே நீண்ட நாட்களாகப் பின்பற்றப்பட்டு வரும் மரபு, கூடுமான வரையில் அந்த இடத்திலே மற்ற உறுப்பினர்கள் போய் உட்காருவது இல்லை. இது சம்பந்தமாகப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் இருக்கின்றன. 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து

கூட இந்தச் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருபவர்களுக்குத் தெரியும்—அதிலே ரொம்பவும் கண்டிப்பாக இருந்தவர் இந்தப் பேரவையை அலங்கரித்த செல்லபாண்டியன் அவர்கள். அதற்குப் பிறகு வந்த ஸ்பீக்கர் பெருமக்களும் அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். உட்கார்க்கூடாது என்பது விதிமுறை என்பது கூட அல்ல, நாம் விதிமுறைகள் மரபு, பழக்கம்போன்ற இவ்வளவையும் வைத்துத்தான் இந்த அவையை நடத்துகிறோம். எனவே, ஆமைச்சர் பெருமக்கள் என்று நம்மால் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற அவர்களுடைய இடங்களுக்குப் போய் உறுப்பினர்கள் மாறி மாறி உட்கார்ந்திருப்பார்களேயானால் அது அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல, அந்த பெஞ்சுக்குரிய மரியாதையும் அல்ல என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, எல்லோரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பவர்கள்தான், அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆகவே, கொடுக்கின்றவர்கள் கூடுமானவரையில் பின்னாலே ஒரு நிமிஷம் இருந்து கொடுக்கலாம், இல்லை யென்றால் முன்னாலே உட்கார்ந்து கொடுக்கலாம். அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற சொல்லியிருந்த நான்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை ஆமைச்சர்கள் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது என்பது மரபு, அதனால்தான் தலைவரவர்கள் தாங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று நான்கள் விட்டுவிட்டேன். மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் இந்த மன்றத்தினுடைய மரபு காக்கப்பட வேண்டும், நல்லமுறையிலே நடக்க வேண்டும், சப்தம் இருக்கக் கூடாது என்பதிலே அக்கறை காட்டுவதற்காக உண்மையிலேயே நான் மிக்க நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. பி. எம். தங்கவேலு: அரிசன மக்களுக்கு குடிசைகளுக்கு மின்சாரம் இலவசமாக வழங்குகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மின்சார வாரியத்திலே 70 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களிலே 8 சதவீதம் கூட அரிசனங்கள் இல்லையென்ற விவரம் எங்களிடத்திலே வந்திருக்கிறது. இரண்டாயிரம் ஜூனியர் அசிஸ்டெண்ட் வேலைக்கு நேர்முகத் தேர்வு எல்லாம் நடந்துங்கூட ஒரு ஆண்டுக் காலமாக வேலையில்லாமல் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும் அரிசனங்களுக்கு கிளாஸ்-4 என்ற பிரிவிலே இன்னும் 60, 70 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டிய நிலை முக்கியிருக்கிறது.

[திரு. பி. எம். தங்கவேல் ராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

(பிற்பகல் 12.10)

நாம் கிராமங்களில் உள்ள அரிசனத் தெருக்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் போதிய அளவு மின்சாரக் கம்பங்கள் இல்லை. மின்சார லைட் எரிவதில்லை, புதிதாகப் போடுவது இல்லை என்பதை அறிய முடியும். இந்த நிலை தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதை மனத்திற்கொண்டு அரிசனத் தெருக்கள் அத்தனைக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டும், இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி

திரு. கு. ரமணி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் திருப்திகரமான அளவிற்கு விவாதிப்பதற்கு நமக்கு அவகாசம் கிடைக்காத குறை இருக்கிறது என்பதை இந்தத் தடவையும் நான் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. போன தடவையும் இதேமாதிரி விவாதத்தின் பொழுது நான் அதைக் கூறியுள்ளேன். ஒரு பெரிய மின் வாரியத்தினுடைய இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு நியாயமான அளவிற்குச் சமயம் ஒதுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதை பிற்காலத்திலேயாவது கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மின் வாரியத்தினுடைய நிலைமைகளைப் பற்றியும், மின் உற்பத்தி, விநியோகம் ஆகியவைகளைப் பற்றியெல்லாம் பல விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான் வற்றையெல்லாம் கொஞ்சம் மின்னால் வைத்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு எந்த அளவிற்கு நேரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எனவே, தொழிலாளர்களைப் பற்றிய ஒரு விஷயத்தை முதலில் எடுத்துக் கொண்டு மற்றவற்றிற்குப் பிறகு வருகிறேன்.

மொத்தமாக இந்த மின்வாரியத்திலே சுமார் ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் இரகசியமாக உள்ளது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதிலே கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இன்றைக்கு இந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்கள் இருந்தம்கூட, 12,000 பேர் ஆள் குறைவாக உள்ளது, அதனால் பல வேலைகள் முறையாக நடக்க முடியவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே பேசிய அ.நேக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள்.

63,000 கிராமங்களுக்கு மின்னணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம்; 99 பர்சன்ட்கு மேலே தமிழகம் முழுவதும் மின்மயம் ஆக்கியிருக்கிறோம்; 4 இலட்சம் குடிசைகளுக்கு விளக்கு கொடுத்திருக்கிறோம்; 93 இலட்சம் பம்பு வெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம். இப்படி இவ்வளவு பரவலாக தமிழகம் முழுவதும் மின்சாரம் கொடுக்கும்பொழுது அதை நிறைவேற்றி வைக்கும்படியான அதனுடைய பொறுப்பாளிகளாக உள்ளவர்கள் அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, இந்த ஒரு இலட்சத்திற்குப் பக்கமான தொழிலாளர்களும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவர்களுடைய வேலை எந்த அளவிற்கு அதிகப்பட்டுப் போயிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் எடுக்காமல் எப்படி நல்ல நிலை ஏற்படும்? அதற்குப் பதிலாக, தொழிலாளர்களைக் குறைப்பதற்கும், வேலைப் பளுவைச் செய்வதற்குமான திட்டம்

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு.கு.ரமணி]

ஒரு பக்கமும், இதை விஸ்தரித்து நாடு முழுவதும் ஒளிமயமாக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் மறுபக்கமும் இருக்குமேயானால் இந்த முரண்பாட்டிற்கு இறுதி கிடையாது. உப்படிப்பட்ட நிலைமை வரக் கூடாது. ஆகவே, அந்தப் பற்றாக்குறையான 12,000 தொழிலாளர்கள் வரையில் இன்றைக்கு இந்த மின்சார வாரியத்திலே வேலைக்கு அமர்த்தப்பட வேண்டியுள்ளது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதற்கு மேலே காண்ட்ராக்ட் முறை இன்றைக்கு நடக்கிறது. சுமார் 15,000 தொழிலாளர்கள் பினாமி காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே காண்ட்ராக்ட் தகுதி பெற்றிருக்கக்கூடிய காண்ட்ராக்டர்களுக்கு காண்ட்ராக்ட் கொடுத்துச் செய்யக் கூடிய முறை கட்டுமானப் பணிகளிலே யெல்லாம் நடக்கின்றன.

இந்த விநியோகப் பகுதிகளில் முழுவதிலும், அதே மாதிரி, கட்டுமானப் பணிகள் நடக்கும் இடங்களிலும், தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள்? அங்கே இருக்கும்படியான அதிகாரிகள், ஒருவிதமான எழுதப்படாத, ரெக்கார்டு இல்லாத காண்ட்ராக்ட்களாக்கிக் கொண்டு, அதற்கு கூலிகள் கொடுத்து ஆட்களை வேலையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள், ஏதோ ஒரு தொகையைகையிலே வைத்துக் கொள்ளலாம், அதை வைத்துக்கொண்டு எந்த வேலை வேண்டுமானாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதற்குக் கணக்குக் கிடையாது என்பதக் கட்டுப்பாடும் கிடையாது, தணிக்கையும் கிடையாது, கேள்வியும் கிடையாது என்ற நிலையிருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தொழிலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு அங்கு ஒரு முறையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மின் வாரியத்திலே 32,000-க்கு மேற்பட்ட டி.கி.எஸ். தொழிலாளர்கள் இருந்தனர். தொழிற்சங்கங்கள் முழுவதும் பெரிய போராட்டங்களை, கிளர்ச்சிகளை நடத்தி அரசாங்கம் சீமே இறங்கிவந்து ஒப்பந்தம் செய்து, அத்தனை பேரையும் நாம் நிரந்தரமாக்கியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ததற்கு மாற்றாக, மறுபடியும் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளிகளை உருவாக்கிவிடுவது எக்காரணத்தினாலும் மின்வாரியத்திற்கு நலவதல்ல இது ஊழலுக்குத் கொண்டு போய்விடும் என்று எச்சரிக்கிறேன். இந்த அத்துக்கூலிகள் செய்யும் வேலைகள் என்ன வென்றால், தொழிலாளிகள் செய்யக்கூடிய எல்லா வேலைகளையும் செய்கிறார்கள். லைன் விஸ்தரிப்பு வேலையில் ஈடுபடுகிறார்கள். சர்வீஸ் இணைப்பு கொடுக்கிறார்கள். கம்பங்கள் கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள், டிரான்ஸ்பார்மர்களைப் பல இடங்களிலிருந்து கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள். கட்டுமானப் பணிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். விநியோகத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆக, இத்தனை வேலைகளிலும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளிகளை ஏன் நிரந்தரமாக்கக் கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சீரியஸாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பினாமியாக, அந்த அதிகாரிகளை அப்படிச் செய்ய விடுவது என்பது கட்டுச் சோற்றில் பெருச்சாளியைக் கட்டி கொண்டு செல்லும் நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் என்று நான் எச்சரிக்கையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த நிலைமைக்கும் நாம் போகக்கூடாது. 15,000 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்குத் கான்ட்ராக்ட் வேலைகளுக்குத் தேவை என்றால், அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, இன்றைக்கு கார்ட் பில்லிங் முறை மிகப் பெரிய சிக்கலான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. மின்வாரியம் முழுவதும் வேலைகள் நடைபெறாமல், தயக்கமும் குழப்பமும் ஏற்படுத்தும் ஒரு ஏற்பாடாக இருக்கிறது. இதே மாமன்றத்தில் இந்த கார்ட் பில்லிங் முறையைப் பற்றி முன்பு நான் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், மக்களுக்கென்று நல்ல ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வரப்போகிறது. இதனால் எல்லா கஷ்டங்களும் நீங்கப் போகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அன்றைக்கே நீங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம், இது ஆட்குறைப்புத் திட்டமாக இருக்கும் என்று இன்றைக்கு என்ன நடந்திருக்கிறது? அதான் உண்மையாக நடந்திருக்கிறது.

காசாளர்கள், ஒருசில, ஆயிரம் பேர்கள் வேலையற்றவர்களாகி, அவர்களுக்குக் கொடுத்த, மேஜை, நாற்காலி, மற்றவைகள் எல்லாம் பிடுங்கப்பட்டு, அவர்கள் அதற்காக, வழக்குமன்றத்திற்குப் போக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது அசெசர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தப் புதிய பதவிக்கு வருபவர்களை ஆர்கனைஸ் செய்யவேண்டும். மொத்தம் 5,400 அசெசர்கள் வேண்டும். ஆனால், 4,000 பேர்கள்தான் கிடைத்திருக்கிறார்கள். பியூனிலிருந்து, ஸ்லீப்பர் வேலை செய்யவர்களிலிருந்து யாராக இருந்தாலும் அந்த வேலைக்கு வரலாம், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும் சரி, தேர்ச்சி பெறாமலிருந்தாலும் சரி, இந்த வேலைக்கு வந்தால், உடனே அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளும் கிடைக்கும் என்று ஆசை வார்த்தைகள் கொடுத்தாலும், 4,000 பேர்கள்தான் கிடைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் என்ன நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது? இன்றைக்கு என்ன நிலை? இன்றைக்கு 2800 இணைப்புகளை ஒரு பிளாக் ஆக்கி அந்தந்த பிளாக்குக்கு அவர்கள் போக வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், குறிப்பிட்ட காலத்தில் அந்த வேலை செய்ய முடியாமல் அவர்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். சோர்வு அடைகிறார்கள், உட மாரலைஸ் ஆகிறார்கள். அவர்கள் விட்டுப்போன இடங்களிலே ஆபிஸிலே வேலை நடக்காத குழப்ப நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும். அவர்களும் இன்றைக்குத் தவிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இன்றைக்கு கார்ட் பில்லிங் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பிளாக் என்று சொல்லி, இரண்டு அசெசர்ஸ், 2800 கார்டுகளை, அந்தந்த வீடுகளுக்குச் சென்று, வீட்டுக்காரர் இருக்கும்போது அவரிடம் வாங்கி, எழுதிக்கொடுத்து, தானும்

தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் நிதிநிலை அறுக்கை—விவாதம் 539
1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. கு.ரமணி]

ஒன்றில் எழுதி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி 10 நாட்களுக்குள்ளே 1400 கார்டுகளை ஒரு ஆள் செய்ய வேண்டும். இப்படி இரண்டு பேர் மாற்றி, மாற்றி செய்ய வேண்டும். ஒருவர் வெளியே போனால், ஒருவர் ஆபீசிலே இருந்து கொடுத்துக் கார்டிடுமைய பணத்தை வாங்கித் தயாராக இருக்கவேண்டும். இப்படி அவர்களுக்கு வேலை வருவதால், இதில் அவர்கள் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 15 நாட்களுக்குள் இப்படிப்பட்ட வேலைகளை அவர்களால் செய்ய முடியாது. அதற்குள் பில்லை எழுதி, தயார்படுத்தி, பணமும் வாங்க முடியாத நிலை யிருக்கிறது. 1400 கார்டுகள் என்று போட்டதில் 700 தான் அவர்களால் செய்ய முடிகிறது. அந்த நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை உருவாகியிருப்பதற்கு இன்றைக்கு அவர்கள் மட்டும் காரணம் அல்ல. துறை முழுவதும் குழப்பமான சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது; இந்த நிலை கரியிலலை. உடனடியாக, அமைச்சர் அவர்களும், மின் வாரியத் தலைவர்களும், இதைப் பற்றி தொழிலாளர்களிடம் சீரியசாகக் கலந்து பேசி, நியாயமான முடிவிற்கு வந்தாக வேண்டும். இதனால், எந்த அளவுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது? வீட்டிலே ஆள் இல்லாத சமயத்திலே போனால் கார்டு கிடைக்காது. ஆள் இருக்கிற சமயமாகப் போக வேண்டும். முன்னே, கார்டை வாங்கிக் கொண்டபிறகு அதற்கானப் பணத்தைக் கட்டுவதற்கு வேறுபல வசதிகள் இருந்தன. கார்டு வந்தபிறகு, மின்வாரியத்தின் எந்த ஆபீசிலும் பணத்தைக் கட்டலாம். அல்லது பாங்கிலே கட்டலாம். ஆனால், இப்பொழுது அப்படி அல்ல, அந்த கார்டில் போடப்பட்டிருக்கிற பிளாக்கிலேதான் பணம் கட்ட வேண்டும்.

(முற்பகல் 12.20)

ஆகவே பணம் கட்டுகின்றவர்களுக்குக் கஷ்டம். கிராமத்திலே இந்த பிளாக் ரொம்ப விரிவான இடத்திலே இருக்கும், பெரிய இடத்திலே ரொம்ப விஸ்தீரணமான இடத்திலே முன்பு இந்த கேசுவல் லேபரர்ஸ் இருந்தபோது அவர்களை கிராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளை நேரில் சந்தித்து அந்தப் பணத்தை வாங்கும் வழி இருந்தது. இப்போது அவர்கள் மைல் கணக்கில் நடந்து வந்து அந்தப் பணத்தைக் கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அந்த கண்குமர்கள் இதனால் பெரிய நன்மை அடைவார்கள் என்று நினைத்தது தப்பாகப் போய், அவர்களும் இன்றைக்குக் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட நிலை அமலுக்கு வருவதற்கு முன்னரே நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்திருக்கவேண்டும். அங்கீகரிக்கப்பட்ட இரண்டு சங்கங்கள்—அவர்களை வைத்துக் கொண்டு இதைச் செய்யலாம் என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்ததே ஒரு தவறு என்பதை தாழ்மையோடு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றி திட்டத்தை தயாரித்த ஆரம்ப காலத்தில் அமைச்சரை, அதிகாரிகளை சி.ஐ.டி.யு சங்கத்தின் கார்பில் நானும் மற்ற பிரதிநிதிகளும் அங்கே சந்தித்து எங்கள் கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னோம். அதை எல்லாம் மேலும் விரிவாக விவாதித்து முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னோம். அன்றைக்கு நாங்கள் போய் பேசியபின் எல்லா சங்கங்

களையும் கலந்து பேசி இதைப் பற்றி தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதோடு சரி. பிறகு அதைப் பற்றி பேச்சு இல்லை. அடுத்து என்ன நடக்கிறது என்றால், இந்தக் கார்டு பில்லிங் சிஸ்டத்தை அமுலாக்குவதற்கான ஒப்பந்தம் நகல் தயாரித்து அந்த நகலில் கையெழுத்துப் போடுகிறீர்களா என்று சங்கத்தைக் கேட்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

அவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம், என்னவேண்டுமானாலும் அவர்கள் செய்யலாம். அதைப்பற்றி குறை சொல்லவில்லை, (மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்): இன்னும் 9 பேர்கள் பேசி, அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஒரு அங்கத்தினர்க்குப் பத்து நிமிடங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று பேரவைத் தலைவர் பணித்திருக்கிறார். அந்த நேரத்தை ஒதுக்குவது என்னுடைய வேலை. தயவு செய்து முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி: தொழிலாளர்கள் மத்திலே இருக்கும்படியான நிலைமையை புரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டுள்ள அமைச்சருடைய பிரசங்கத்திலே வாரியத்திற்கும் அதன் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு இணக்கம் கவே இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள் எல்லாம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களோடும், மற்ற சங்கங்களோடும் விவாதிக்கப்பட்டு இணக்கமாகவே தீர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது நல்லது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த கார்டு பில்லிங் சிஸ்டத்தை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிய நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களுக்கு கோபமே ஏற்பட்டு ஒரு நாள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விருட்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தில் பல சங்கங்கள் உள்ளன. அவர்கள் அரசுக்கு விஸ்வாசத்துடன் நடப்பதை விட அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகளுக்கு விஸ்வாசமாக நடக்கின்றனர். அவர்கள் பொது மக்களை அலட்சியமாக நடத்துகிறார்கள். அதனால் அரசு அந்த சங்கத்திற்கும் அங்கீகாரம் அளிப்பதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட சங்கங்களோடு எந்தவிதமான தொடர்பும் அரசு வைத்துக் கொள்ளப்போவதில்லை என்று 15-1-1981 அன்று அமைச்சர் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையை கையாளக்கூடாது என்று அவர்களுக்குச் சொல்லி, அதைத்துச் சங்கங்களோடும் அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷன் தந்திருக்கக் கூடிய தீர்ப்பை அமலாக்குவதில் எதிராக பாரபட்சம் காட்டுகின்ற வகையில் ஆளும்கட்சி சங்கத்தைச் சேர்ந்த 88 பேர்களுக்கு முறைகேடாக புரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளது. மாறாக 120 பேர் கொண்ட பட்டியலை சி.ஐ.டி.யு. கொடுத்தது. அதை கவனிக்க வில்லை. பென்ஷன் திட்டம் என்று 1973 ஆம் வருடத்திலே

இருந்து வசூலிக்கப்பட்டு, இன்று வரையிலும் யாருக்கும் பென்சன் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. பி. எப். கணக்கு 4 ஆண்டு காலமாக காட்டப்படவில்லை. அதே மாதிரி இன்று சில அன்டர் டேக்கிங்களை இன்டிக்கரேட் பண்ணியும் இன்று வரையிலும் கணக்கு இல்லை. அந்த ஸ்டாப் முழுவதும் மின்வாரியத்தில் இணைக்கப்படவில்லை.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வேறொரு ஊழல் பிரச்சினை எனக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது,

Low 1 Matru Hydro-electric Project, Barrage No.1 Name of workspots Tail Reach I. Earth work excavation bank of the river On June 11, 1981 from Matru dam carry water allowed down stream So earthwork could not be excavated. Superintending Engineer, Thiru R. S. Venkaraman passed bill to one engineer N. Ramaswami, for Rs. 69,700 on 18.11.82 labour muster roll record not maintained.

இது கண்டுபிடிக்கிறபோது பார்த்துக் கொள்ளலாம். Lorry and log book not maintained.

இந்த விஷயத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே எனக்கு சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் இருந்தும், சொல்ல முடியாத நிலையை உருவாக்கி இருப்பது கொஞ்சம் கூட ரியலில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கா. நல்லப்பன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, 1980-81-ஆம் ஆண்டின் மின்சார துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதும், 1981-82-ஆம் ஆண்டு மின்சார நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். சென்ற ஆளுநர் உரையின் போது தமிழ்நாட்டில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் அதிகாரத்தை தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அப்படி ஒரு அறிவிப்பு இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை இந்த நிலை தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டால், அது தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஏனைய விவசாய வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் பாதகத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1981-ஆம் ஆண்டில் நஷ்டம் 118 கோடி என்றும், 1982-ஆம் ஆண்டில் நஷ்டம் 125 கோடி என்றும் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் ஏனைய பகுதி களில் இருந்தும், ஏனைய மாநிலங்களிலிருந்தும் மின்சாரம் பெறுவதும், நலக்கரி, எண்ணை போன்ற சாமான்களை வாங்கும் வாய்ப்பு பொருள்களை டிரெயினி கொண்டு வருவதற்கு மான்கட்டணம் உயர்ந்து விட்டதால் இந்த-நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக அதிகப்படியான மின் கட்டணத்தை உயர்த்த

வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. மேலும் மின்சார ஒழுக்கல் என்பது சென்ற ஆண்டு இருந்ததை விட இந்த ஆண்டில் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றாலும், அதை மேலும் சிக்கனப்படுத்த, அதைத் தவிர்க்கத் தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்திற்குக் கிடைக்கவேண்டிய பாக்கிகள் என்று பார்க்கிறபோது தொழில் துறையில் இருந்து ஏறக்குறைய 14 கோடியே 67 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது. அதிலே மால்கோ நிறுவனம் மட்டும் 9 கோடியே 43 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி வைத்திருக்கிறது என்றும், அந்த மால்கோ நிறுவனம் உச்சநீதிமன்றத்திற்கு சென்று இருக்கிற காரணத்தால் வசூலிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த 9 கோடியே 43 லட்சம் ரூபாய் நிலுவையில் நிற்பதை அரசு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதை வசூலிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து ஏறக்குறைய 37 கோடியே 59 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது என்றும், 1981 டிசம்பர் முடிய பாக்கி வசூலித்தது போக 24 கோடியே 45 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி உள்ளதாக இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த 6-7 ஆண்டுகளாக சிறுசு சிறுசு நின்று விட்ட பாக்கியின் காரணமாக இந்த நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கனவே அது சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அந்த விவசாயக் குழு பேசி எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் நடப்பு மாதத்திய பில்லையும், ஏற்கனவே நிற்கக் கூடிய ஒரு மாதத்தைய பில்லையும் ஆக, இரண்டு மாத பில் கட்டணத்தையும் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள் கட்டவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். அந்த மாதிரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருப்பதால் தற்போது முறையாக வசூலிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

ஏற்கனவே ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை முழுமையாக கணக்கிட்டு, திட்டங்களைப் போடுகிறவர்கள் சரியாக செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் கீழ் மேட்டூர் மின்சாரத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாங்கூட 83.11,00,000 ரூபாய்க்கு திட்டத்தை தீட்டியிருக்கிறார்கள். அது ஏறத்தாழ 1978-ல் வேலை செய்ய தொடங்கியிருக்கிறது.

மேட்டூர் அணைக்கு நீர் வரக்கூடிய காவேரி ஆற்றில் மழைக் காலம் அல்லாத மற்றக் காலங்களில் வருகிற தண்ணீரின் அளவு 35,00 கன அடி. ஆனால் மழைக்காலங்களில் வருகிற தண்ணீரின் அளவு 60,000 கன அடிக்குமேல் 1,75,000 கன அடி வரையில் தண்ணீர் வருகிறது. திட்டம் போட்டுச் செயல்படுத்தும் பொறியாளர்கள் மழைக்காலங்களில் வருகின்ற தண்ணீரை கணக்கிட்டு,

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

அதற்கு தகுந்தபடி மதிப்பீடு செய்து திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியிருந்தால் இப்போது ஏற்படுகின்ற இழப்பைக் குறைக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் மழைக்காலம் அல்லாத மற்றக் காலங்களில் வருகின்ற தண்ணீரை கணக்கிட்டு, தடுப்புச் சுவர் கட்டியதால் மழைக்காலத்தில் அந்த தடுப்புச் சுவர் அடித்துச் செல்லப்படுகிறது. அதன் காரணமாக ஒரு பகுதியிலே இப்போது தண்ணீர் விரையம் ஏற்படுகிறது.

அதைப்போல இன்னொன்று, பெருந்துறையில் இருக்க வேண்டிய கண்காணப்பாளர் அலுவலகம் ஈரோட்டில் இருக்கிறது. அந்த அலுவலகம் ஈரோட்டிலே இருப்பதற்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. இப்படி தமிழ்நாடு பூராவும் அலுவலகங்கள் இருக்க வேண்டிய இடங்களில் இல்லாமல் சம்பந்தம் இல்லாமல் வெகு தூரத்தில் இருக்கின்றன. ஒருவேளை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகமாக டி.எ. கிடைக்குவோ என்னவோ தெரியவில்லை; சம்பந்தம் இல்லாத இடங்களில் அலுவலகங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் மின்சார வாரியத்தின் பணம் வீண் விரையமாகிறது. இதை எல்லாம் மனதிலே வைத்து அரசு மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்துவதாக கூறி இருக்கிறது. கட்டணத்தை அதிகமாக்கும்போது விவசாயத்திற்கு நிச்சயமாக அதிகப்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எப்படி எண்ணெய் விலை, நிலக்கரி விலை, வாகனங்கள் போக்குவரத்துச் செலவு அதிகமாக ஏறியிருக்கிறதோ அதைப் போல விவசாய உற்பத்திக்காக விவசாயி தன்னுடைய நிலத்திற்கு இடுபொருளாக இடுகின்ற யூரியா போன்ற மரச்சாயன உரங்களின் விலையும் ஏறி, அதனால் உற்பத்திச் செலவுக்கும் விற்பனைக்கும் சுட்டுப்படி ஆகாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அதிகமாக இலாபம் வரக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டுமானாலும் பரிசீலனை செய்து ஓரளவுக்கு ஏற்றிக்கொள்ளலாமே தவிர விவசாயக் காரியங்களுக்கு நிச்சயமாக ஏற்றக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அலுவலகங்களிலே பெரிய அதிகாரிகள் வீண் செலவு செய்கின்ற மின்சாரத்தையும் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்று மின்சாரத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறைக்கும் சங்கடங்களுக்கும் முந்தைய அரசுதான் காரணம் என்பதை தலைவரவர்களே, தாங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு துறைமுருகன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன பேச வேண்டுமோ அதைப் பேசலாம். ஆனால் தன் பேச்சின் ஊடே “நீங்கள் அறிவீர்கள்” என்று என்னைப் பார்த்துச் சொல்லக்கூடாது. நான் ஒரு டீசியிலே உறுப்பினராக இருந்தாலும் ஜனநாயக முறைப்படி எதிர்கட்சி என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் மாற்றுத் தலைவர் பட்டியலில் இடம் பெறலாம் என்ற அந்த மரபுப்படி நான் இப்போது தலைவர்

[மாற்றுத் தலைவர்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

இடத்தில் இருக்கிறேன் இந்த இடத்தில் இருக்கும்போது நான் எந்தப்பக்கமும் சாயாமல், இம்மியளவும் சாயாமல், நேர்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் அப்படியே நடந்துகொள்வேன். நீங்கள் ஒரு கட்சியின் சார்பில் பேசுகிறீர்கள் அதற்கு ஏதாவது மறுப்புத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால் எம்பந்தப்பட்ட கட்சியினர் தெரிவிப்பார்கள். நான் இந்த இடத்தில் இருக்கும் வரையில் உறுப்பினர்கள் எதாவது குற்றச்சாட்டு சொல்வதாக இருந்தால் இங்கே இருக்கின்ற என்னைப் பார்த்து, 'உங்களுக்குத் தெரியும்' என்று சொல்லக் கூடாது. இந்த இடத்தில் துரையுருகன் என்பவர் ஒரு கட்சியின் சார்பில் இல்லை; நடுநாயகமாக விளங்குகின்ற நீதிபதியாக, அவைத் தலைவர் பொறுப்பிலே இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கோவைத்தம்பி: முந்தைய அரசு இடுக்கி மின் திட்டத்திலே பங்கு தேடிருந்ததால், இந்த நிலைமை வந்திருக்க து என்பதைத் தகுந்தவடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே முந்தைய அரசு செய்ய மறந்ததை இன்றைய மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் வர்களின் ஆட்சியில் செய்யத் தவறுவாரே யானால் எதிர் காலத்திலே நாம் பெறுவேண்டிய தொழில் வளம் கெட்டுவிடும் என்ற காரணத்திற்காக அவர் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நல்ல திட்டங்களைப் பாராட்டி, வர் கொண்டு வந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைப் பாராட்டி ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்க நான் ஆசைப்படுகின்றேன்.

தலைவரவர்களே, கேரள அரசோடு நாம் ஒரு ஒப்பந்தத்தை கடந்த காலத்திலே மின்சாரம் பெறுவதற்காக யூனிட்டிக்கு 10 பைசா என்ற அடிப்படையிலே ஆண்டு ஒன்றுக்கு, ஒரு பைசா கூட்டி 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒப்பந்தத்தை நாம் நிலை நிறுத்தி யிருந்தால் இவ்வளவு விலைக் காரித்து கேரள அரசிடம் மின்சாரம் வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்காது என்பதைத் தலைவரவர்களிடம் கவனத்தையுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இடுக்கி மின்திட்டத்தை ஆரம்பிக்கின்றபோது கேரள அரசோ அல்லது தமிழக அரசோ இடுக்கி மின்திட்டத்திலே பங்கு பெறுகின்றதா என்ற கேள்வியை எழுப்பிய நேரத்தில் அன்றைய நமது அரசு இந்தத் திட்டத்திலே 25 விழுக்காடாவது நாம் பங்கேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி முன்வந் ருக்குமே யானால் இன்றையச் சூழ்நிலை வந்திருக்காது. மின்சாரத் தட்டுப் பாடு அடைய வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதையும் தங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நகரப்புறங்களிலே உள்ள ஆலைகளின் சக்கரங்கள் சுழல வேண்டும் என்று சொன்னாலும் கிராமப் புறங்களில் விவசாயம் நன்கு நடைபெற வேண்டும் என்று சொன்னாலும், மின் திட்டங்கள் மிகவும் தேவை என்பதை முந்தைய அரசுகள் கவனத்தில் கொண்டு செயலாற்றவில்லை என்பதையும் திட்டமிட்டு ஆய்ந்து நாட்டு நடப்புக்கு ஏற்றதான நல்ல திட்டங்கள் உருவாக்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதையும், உருவாக்கி வைக்கவில்லை என்

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

பதையும் இந்த நேரத்திலே தங்களுடைய மேல ன கவனத்திற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய அரசில் மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பைக்காரா மின் திட்டம் என்றும் கீழ்பவானி மின் திட்டம் என்றும், வைகை மின் திட்டம் எட்டும் பல திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே.....

MR. CHAIRMAN (THIRU DURAI MURUGAN):- I want to know whether the Hon. Member wants to raise any Point of order, or point of clarification.

THIRU RAHMAN KHAN:- Point of Information.

MR. CHAIRMAN (THIRU DURAI MURUGAN): Is the Hon. Member Thiru Kovai Thambi going to yield.

THIRU KOVAI THAMBI: I am not yielding.

MR. CHAIRMAN (THIRU DURAI MURUGAN):- The Hon. Member Thiru Rahman Khan may resume his seat, The Hon. Member Thiru Kovai Thambi may carry on.

திரு. கோவைத்தம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் உருவாக்கி எதிர்காலத்திலே மின் பற்றாக்குறை இல்லாமல் செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருப்பது பாராட்டுவதற்குரியது.

அன்றைக்கு 10 விழுக்கட்டு மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி பெறுவதற்கு அரசும், மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் புரிந்திருக்கின்ற சாதனையைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுமாத்திரமல்ல, வடசென்னையில் அனல் மின் திட்டம், மேட்டூர் அனல் மின் திட்டம், தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டம், இப்படிப்பல அருமையான திட்டங்களை மத்திய அரசுக்குச் சமர்ப்பித்தது. தலைவரவர்களே, மின்சக்தி போதவில்லை என்று குற்றச்சாட்டுகளை மட்டும் கூற வருகின்ற ஒரு நிலையிலே அவற்றிற்கு பரிகாரம் தேடுவதற்காக 113 கோடி ரூபாய் அளவிலே கேப்பிட்டல் போட்டு திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது காங்கிரஸ் காலத்திலே பேசப்பட்ட மின்சாரக் கம்பிகள்தான் இப்போது இருக்கின்றன என்ற ஒரு நிலையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். உலகமும் நாடும் எவ்வளவு மாறி வருகின்றது என்பதையும் இன்றையதினம் எவ்வளவு சீர்கேடு இல்லாமல் இந்தியா சென்று வருகின்றது என்பதையும் பெருமதிப்பிற்குரிய இந்தியப் பேரரசை ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற வணக்கத்திற்குரிய திருமதி இந்திர சாந்தி அவர்கள் உலகம்

[திரு. கோவைத்தம்பி]

1982 பிப்ரவரி 19

முழுவதும் சுற்றிப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் பணிவன்போடு மாண்புமிகு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். இந்த நிலையில் நீங்கள் கூறுவது உண்மையாக இருந்தால் கடந்த 10 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு பேரரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனதிலிருந்து இந்தியாவில் தமிழகம் இந்தக் துறையிலே இந்திய அரசால் எவ்வளவு தூரம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது என்பதையும் இந்திய அரசு தமிழக மின்சாரத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு செலவைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்தச் செலவைகளைச் செய்யத் தவறி இருக்கின்றது என்பதையும் நீங்களே தெரியாமல் ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள் என்பதையும் இங்கே நான் பணிவோடு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

உலக அரங்கிலே இந்தியா பெருமைக்குரிய இந்திரா காந்தியின் தலைமையிலேதான் பத்திரமாக இருக்கும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கும்போது தேசிய நீரோட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தியாவில் இருக்கிற ஒரு மாநிலம் இவ்வளவு பின்தங்கியிருக்கிறதே என்ற உணர்வோடு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசும்போது, அந்த உணர்வினை பெருமதிப்பிற்குரிய பாரதப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களிடம் சொல்லி, மின் துறையில் நாம் தன்னிறைவைப் பெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் காட்ட எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40.)

பக்ரா நங்கல் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின் மூலம் மின்சாரம் எடுப்பது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்குத் தெரிந்து, முயற்சி எடுத்ததைப் போல, இந்த ஒகேனக் ல் மின் திட்டத்தை உருவாக்கித் தருவதற்கு இந்திய பிரதமர் அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று முயற்சிகளை எடுப்பதற்கு இந்திய தேசிய காங்கிரசினுடைய உறுப்பினர்கள் இந்த மாமன்றத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பங்கேற்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். . . . (குறுக்கீடு).

திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், இங்கே கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலேயே மத்திய அரசு ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மேலும். . . . (மனையடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : அவர் பேசியதற்கு விளக்கம் சொல்வது என்பது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது. ஆகவே, கோவைத் தம்பி தொடர்ந்து பேசட்டும்.

திரு. கோவைத்தம்பி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அத்தோடு, கோவை மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுடைய நலன்

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

கருதி ஒரு அனல் மின் நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கோவை மாவட்ட மக்களின் சார்பாக வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டமானாலும், மற்ற எந்த மாவட்டமானாலும், சிறு விவசாயிகளானாலும், பெருவிவசாயிகளானாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், மின்சாரக் கட்டணத்தை நீங்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உயர்த்துங்கள், அதற்கு நாங்கள்தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியிலிருந்து இன்று வரை பொது நிறுவனங்களிலும், மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பஞ்சப்படி என்ற பெயரால் டி.ஏ. என்ற பெயரால் கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக அடிப்படை சம்பளத்தைவிட அதிகமாக உலக அளவில் உள்ள விலைவாசியை, இந்தியா மட்டத்தில் உள்ள விலைவாசியை தமிழக அளவில் உள்ள விலைவாசி உயர் வினைசரிகட்டுவதற்காக, ஏறத்தாழ 400 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அதே அளவுக்கு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற கரும்புக்கு, நெல்லுக்கு கொள்முதல் விலையை வாங்கிக்கொடுங்கள், நாங்கள் எவ்வளவு நான் கட்டணம் வேண்டுமானாலும் கட்டத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அரசு ஊழியர்கள் உட்பட மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் பஞ்சப்படி என்ற பெயரால் 400 ரூபாய்க்கு மேல் வழங்கியிருக்கும்போது நெல்லுக்கு ஒரு 100 ரூபாய்க்கு கூட உயர்த்தித் தர மத்திய அரசுக்கு மனமில்லையா என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு அதிக அக்கறை செலுத்தி கவனம் செலுத்தி அதை பெறுவதற்காக போராட வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாக மத்திய அரசு ஊழியர்களும், மாநில அரசு ஊழியர்களும், ஆலைத் தொழிலாளர்களும் பெற்றிருக்கக்கூடிய பஞ்சப்படிக்கு ஏற்ற அளவுக்கு விவசாயிக்கு சொல்முதல் விலையை உயர்த்தித் தருவீர்களேயானால், நீங்கள் எந்த விலையை மின்சாரத்திற்கு வைத்தாலும் அதைத் தருவதற்கு நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கேட்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு கோவை மாவட்டத்தில் பாகப்பட்டி என்ற இடத்தில் ஒரு மின் துணை நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்றும், சிறுவாணி நீர்தேக்கத்திலிருந்து மின்சாரம் எடுக்க வேண்டும் என்றும், அவினாசியில் விவசாயிகளின் நலன் கருதி, ஒரு அனல் மின் நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்றும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

[[1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் 1981-82-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது அகில இந்திய பார்வையீட்டுப் பளாக் கட்சி சார்பில் சில கருத்துக்கள் எச் சொல்ல நான் விழைகிறேன். அதற்கு முன்னால் இன்று தலைவராக இப்போது இருக்கிறவரிடம் நல்லதொரு மாற்றத்தை இந்தச்சபை கண்டது. ஆனால் தலைவர் பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்குரிய முறையில் அனீச்சச் செயலாக மணியை அடிக்க வேண்டாம் என்று தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டு பேச விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதை உணராதவர் அல்ல. ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பத்து நிமிடங்கள்தான் தரப்படுகிறது. தாங்கள் ஒரு கட்சியின் தலைவர் என்ற சாரணத்தால் தங்களுக்கு பதினைந்து நிமிடங்கள் தரவேண்டும் என்று தலைவரால் பணிப்பப்பட்டவனாக நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். எனவே தாங்கள் பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை வைப்பதற்கு முன்னால் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் தமிழ் ரக மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதுமட்டுமல்ல. இப்போது இங்கே எரிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் மின்சார வாரியம் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்குரிய காரணத்தை எந்த அளவிற்கு தெளிந்து குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையில் பத்தாவது பக்கத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிடம் பேசிய கருத்துக்களையும் அதற்குரிய காரணங்களை தெளிவாக எடுத்துக் கூறியும் அதற்கு பிரகாரம் கிடைக்கவில்லை என்பது போன்ற கருத்துக்களை அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பொது அளவு உதிரிப் பாகங்கள், நிலக்கரி இவை அனைத்தும் மைய அரசின் பிடியில் இருக்கிற காரணத்தால் மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இந்த ரகக்கு இருக்கிறது என்பது போன்ற கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மைய அரசின் மின் திட்டங்களில், அந்தந்த மாநிலங்கள் உற்பத்தி செய்கிற அந்த மின் உற்பத்தியை அண்டை மாநிலங்களுக்கு அதிசமாக அளித்திட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியும்கூட வேறு ஒரு இடத்தில் கூறுகிற போது நெய்வேலியில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின் சக்தி அனைத்தும், அத்தனை மெகவாட்ஸ்-ம் தமிழக ரக பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தம்கூட இனி மேல்புதிதாக உற்பத்தி செய்ய இருக்கிற, அந்த நெய்வேலி மின்

[1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

திட்டத்தில் கிடைக்க இயலக்கூடிய 1300 மெகவாட்ஸ் உற்பத்தியில் தமிழ்நாட்டுக்கு, நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்கிற அந்த நெய்வேலியில் கிடைக்கிற அந்த 1300 மெகவாட்டில் 176 மெகவாட்டான் கிடைக்கும் என்ற ஐயப்பாட்டையும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

துமட்டுமல்ல, எண்ணூர் மின் நிலையத்தில் 203 மெகவாட்ஸ் உற்பத்தித் திறன் என்றும் அதிலே 44 சதவீதம் தான் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்றும் துபோன்று தூத்துக்குடி மின் நிலையத்தில் 201 மெகவாட்ஸ் உற்பத்தித் திறன் உள்ளதில் இப்பே து அதில் 47 சதவீதம் தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றும் நிலை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கிற நிலையில்கூட உயர் முத்த மின் சக்தியை உபயோகிக்கிற தொழிற்சாலைகளுக்கும், சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் இருந்த தட்டுப்பாடு நீங்கிவிட்டது என்று தெளிவாக நினைத்துக்கொள்கிறீர்கள். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தட்டுப்பாடு குறைந்து விட்டது என்று சொன்னால் எங்கள் மாவட்டத்தில் நாங்கள் பார்க்கிறோம். இந்த ஒரு மாதக் காலத்தில் அடிக்கடி மின்சாரம் நின்று விடுகிறது. எந்த நேரத்தில் மின்சாரம் வரும் போகும் என்று தெரிவித்தல். அதன் காரணமாக எங்கள் மாவட்டத்தில் உசிலம்பட்டி சட்டமன்ற தொகுதியை உள்ளடக்கிய பகுதியில் இந்த மின்சாரம் குறிப்பிட்ட நேரங்களில், காலங்களில் வராத காரணத்தால், திடீரென்று மின்சாரம் வருகிற காரணத்தால், மின் இணைப்பு இரண்டு பேஸில் வருகிற காரணத்தால், ஒரு நாளைக்கு 300 விவசாய பம்பு செட்கள் புகைந்து விட்டன. இதை நான் என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஏற்கனவே விவசாயிகள் கஷ்டத்தில் ஆழ்ந்திடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. இப்படியிருக்க ஒரு பம்பு செட் எரிந்து விட்டால் ஒரு காயில் பேட ரூ. 600 ஆகிறது. ஆகவே அது போய்விட்டால் ரூ. 600 நஷ்டம். நஷ்டம் என்பது மட்டுமல்ல. அந்தக் காயில் கட்டுகிற வரையில் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக அவர்கள் எந்தப் பயிர்களின் நம்பியிருக்கிறார்களோ அந்தப் பயிர் வரண்டு வாடி விடுகிறது.

(பிற்பகல் 12-50)

இப்படிப்பட்ட நிலை இயக்கிறது, அதை மாற்றுவதற்கு என்ன வழி என்று கேட்டால் அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். நீலகிரியிலிருந்து வந்ததை மாற்றி இங்கே கொடுத்தோம் அதன் காரணமாக ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்னொன்று, ரெவின்யூ துறை அக இரந்தாலும் போலீஸ் துறையாக இருந்தாலும் அந்த அந்த மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற அலுவலகங்களிலே போய்ச் சொல்ல முடியும். ஆனால் மின்வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையிலே எங்கே போய்ச் சொல்வது என்று பிரச்சினையாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். மதுரையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதிக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் உசிலம்பட்டியிலே இருக்கிற ஓர்வர் போய் கேட்டால் சமயநல்லார்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

ஏ.இ.யைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 10, 20 மைல் தூரம் போய் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில்தான் ஆபீஸ் அமைப்புகள் தவறாக இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. 10 சதவீத விவசாயிகள் இருக்கின்ற இந்த நாட்டிலே மின்சாரம் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதிலே எந்தவிதமான தடையும் இருக்கக்கூடாது. இரவு நேரங்களிலே நிறுத்தினாலும் கூட பகல் நேரங்களிலே முழுமையாக 12 மணி நேரமும் மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டும்.

சினிமா கொட்டகைகளிலே ஜெனரேட்டர்கள் வைத்து ஓட்டுகிறார்கள். அவர்களை ஊக்குவிக்கலாம். அதிக வருமானம் இல்லாத நாட்டுப் பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையல்லாத சினிமா கொட்டகைகளிலே ஜெனரேட்டர்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதி வழங்கி, விவசாயிகளுக்கு எந்த நேரத்திலேயும் மின்சாரம் கிடைக்கின்ற அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசைக் காரணம் காட்டிக்கொண்டு மாநில அரசு உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கவில்லை என்றாலும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விவசாயிகளுக்கு மின் கட்டணத்தை உயர்த்தக் கூடாது. சென்ற முறை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட வேண்டிய தொகை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய போது விவசாயிகள் போராடிய போது ஒன் ப்ளஸ் ஒன் என்ற முறையைக் கொண்டுவரப்பட்டதும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதன் மூலமாக அதிகமான விவசாயிகள் பணத்தைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து சலுகைகளைக் கொடுப்பதற்கு அரசு தயங்கக்கூடாது. மின் வாரியத்திலே 100, 200 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறதே என்று சொல்லக்கூடாது. தமிழகத்திலே இன்றைக்கு எத்தனை அரசு அலுவலகங்கள் இருக்கின்றனவோ னைத்திற்கும் இந்த அரசு எவ்வளவு மின் கட்டணம் செலுத்துகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். பொது நிறுவனங்களில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் — ஓவருக்கு 10 பேன்கள் போட்டுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை, ஏர்கன்டிஷன் போட்டுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பத்து மாடிக் கட்டடத்திலே பகல் நேரத்திலே எகற்சாக மின் வெளிச்சம் என்று தெரியவில்லை. சில வேளைகளிலே விளக்குகளைப் போட்டுவிட்டே போய்விடுகிறார்கள். திகாரிகள் இல்லையென்றாலும் 4 பேன்கள் ஓடக்கூடிய நிலைமை, லைட்கள் எரியக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட செலவுகள் ஏற்படாமல் சிக்கனப்படுத்தி அனல் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். தன்னிறைவு பெற்றபிறகு திகாரிகள் 10 பேன்கள் போட்டுக் கொள்ளலாம், ஏர்கன்டிஷன் போட்டுக் கொள்ளலாம். இரவு பகல் லைட் எரிக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்குத் தன்னிறைவு பெறாத நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திக்குத் தேவையான உரிய மின்சக்தியைக் கொடுக்க முடியாதபோது

அவர்களுக்கு உற்பத்திப் பொருள்களுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை கொடுக்க முடியாத நிலையில் குறைந்த கட்டணத்திலே மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற நிலையில் போதுமான மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு தமிழக அரசு முன்வர வேண்டும். அலுவலகங்களில் மின் உபயோகத்தைச் சிக்கனப்படுத்த வேண்டும். தனியார் அலுவலகங்களிலே ஒருவர் வெளியே போகிறபோது லைட்டை நிறுத்தாது போய்விட்டால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அவர்களிடம் விளக்கம் கோரப்படுகிறது. இது போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்து சிக்கனப்படுத்துவதற்கு முன் வரவேண்டும். மீட்டர்பழுது ஆகிவிட்டால் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அன்றைக்கே மாட்டுவதில்லை. ஒரு ஆண்டுக்காலம் ஆனாலும், குறிப்பிட்ட வாடகையை வசூலிக்கிறார்கள். என்ன ஆதாரம் என்றால் சென்ற ஆண்டுடி மீட்டர் மாதம் அந்த விவசாயி என்ன கட்டியிருக்கிறாரோ அதையே இந்த ஆண்டுக்கும் என்று கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயப் பகுதியிலிருந்து வந்திருப்பதால் அவர்களுக்குத் தெரியும். பம்பு செட்டுகள் மானாவாரிப் பகுதியிலே தான் வைக்கப்படுகின்றன. அங்கே ஒரு ஆண்டு கரும்பு போட்டால் ஒரு ஆண்டு செல் போட்டால் அடுத்த ஆண்டு கரும்பு போடுவார்கள். இப்படி விவசாயிகள் மாற்றிப் பயிர்களைப் போடுவார்கள். கரும்பு போட்டால் அது ஏப்ரல் மாதம் வரை இருக்கும். கரும்பு இல்லாத நேரத்திலே ஜனவரி மாதத்தோடு அறிவடையாகிவிடும். ஒரு மாதம் வீணாக இருந்தால்கூட நீங்கள் அந்த மீட்டரைப் பொறுத்தாததற்கு சென்ற ஆண்டுக் கணக்கில் வசூல் செய்வது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உடனடியாக அந்த மீட்டர் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அட்டைப் பட்டியல் என்ற ஒரு முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதை அமல் படுத்துவதற்காக அட்டையைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதை எங்கே வைத்திருப்பது என்று தெரியவில்லை. அச்சரோ அல்லது நீங்கள் போட்டிருப்பவர்களோ யோசனாபொழுது என்ன நிலைமை ஏற்படும்? சாதாரணம் கக்கிர மங்களில் பந்தால் ஒரு பம்பு இருப்பது இரு மைல் தூரத்தில் இருக்கும். அதன் கொந்தக்காரர்கள் இரவு நேரத்திலே அங்கிருந்து வீட்டிற்கு வந்து விடுவார்கள்; அல்லது பகல் நேரத்திலே வந்து விடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இவர்கள் போகின்ற நேரத்தில் அங்கே இல்லை என்றால் மூடிவிட்டதாகத்தான் சொல்ல வேண்டி வரும். எனவே, அட்டைப் பட்டியல் எங்கே இருக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. மீட்டர் ரீடிங் எடுக்கிறார்கள். அடுத்து அந்த மாத மீட்டர் எண் என்று இருக்கிறது; அதற்குரிய தொகை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தொகை கட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு இடமில்லை. எங்கே போய்ச் செலுத்துகிறார்களோ அந்தப் பணம் இதில் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. அப்படியென்றால் அட்டையை வாங்கிப் பணம் வசூலிப்பவர்கள் பணத்தை எடுத்து விடவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. மின்வாரியம் அறியாமலே ஓராண்டுக்காலம் இருக்கும். எப்பொழுது ஆடிட்

வந்து இந்தத் தொகை அதற்குரிய இடத்தில் வர வேண்டுமென்று கணக்கெடுக்கப் போகிறீர்கள்? எனவே, அட்டைப் பட்டியல் முறை சரியாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் அட்டை முறையிலே போட்டிருக்கின்ற கணக்குக்கும், வசூல்க்கின்ற கணக்குக்கும் எங்கள் பகுதியிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற வித்தியாசத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அட்டையிலே மார்க்கினலில் ஆரம்ப ரீடிங் 1,000 மீட்டர் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால், அந்த மாதம் எரிந்திருப்பது 200 மீட்டர் என்றால் மொத்தம் 1,200. குறிப்பிலே 200 என்று இருந்தாலும் அவர் என்ன கணக்குப் போடுகிறார், எந்த முறையில் போடுகிறார் என்று தெரியவில்லை. வசூலிப்பவர் சொல்கிறார், நான் இதில் இருப்பதைத்தான் வாங்குவேன் என்று சொல்கிறார். ஆனால் மொத்தம் எடுத்த ரீடிங்கிற்கும் இதற்கும் டேலி ஆக வில்லை. அந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே, அட்டை முறையைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கெப்பாசிட்டர் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். மோட்டார் வைப்பவர்கள் கெப்பாசிட்டர்களை வைக்க வேண்டும். அதற்காக 190 ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். கெப்பாசிட்டர் பொருத்தப்படுவதன் நன்மை என்னவென்று யாருக்கும் புரியவில்லை. அதை ஏன் வைக்கச் சொன்னீர்கள் என்பது புரியவில்லை. கெப்பாசிட்டர் இருந்தால் புகையாது என்பதற்காக அதைக் கட்டாயமாக வைக்கச் சொன்னீர்கள். ஆனால் கெப்பாசிட்டர் வைத்திருந்தாலும் பம்பு செட்டுகள் புகைந்து விடுகின்றன. அந்த கெப்பாசிட்டர்கள் காட்டாகப் முறையில் பெறப்பட்டதா? ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி விவசாயிகள் அந்தப் பொருத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா என்பதுதான் விவசாயிகள் மத்தியில் உள்ள கேள்வி. ஆகவே, கெப்பாசிட்டர் வைப்பது எதற்காக என்பது தெரிய வேண்டும். இதைப் பொருத்தச் சொல்லி அதிகமான தொல்லையை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறீர்கள். இப்படி அவர்களுக்குப் பண விரயத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் — ஏற்கனவே அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு விலை கிடைக்காத பொழுது அவர்களுக்கு அதிகமான பாரத்தைச் சுமத்துவதாக இது இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல, நாட்டிலே கரண்ட் இழப்பு என்பதன்மூலம் 18 சதவீதம் என்று சொல்லும் நாம் அந்த இழப்பையெல்லாம் மனத்திற்கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் இந்த அரசு கட்டணத் த உயர்த்தக் கூடாது என்ற வேண்டுகோளை வைக்கிறேன். அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதன் மூலம் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு இந்த அரசு நன்மை செய்கிறது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகையாக அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எப்படி

தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் நிதிநிலைமை அறிக்கை விவாதம் 553

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

நீங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை சாடினாலும், மத்திய மாநில உறவுகளைப்பற்றி நாம் அதிகமாகப் பேசினாலும் மத்தியிலிருக்கின்ற அரசு எடுத்துக்கொண்ட முறை நமக்குத் தெரியும். உவர்கள், உலக வங்கியிலே 5,000 கோடி ரூபாய் பெறுவதற்காக விலைவாசியை உயர்த்த வேண்டுமென்று உள்ளடக்கிய கொள்கையைப் பெற்றிருப்பவர்கள். எனவே, விலைவாசியைக் குறைத்துத் தர மாட்டார்கள். மசல் காரணத்தைக் கூறி, அதில் இருக்கின்ற கரி வகைகளைச் சொல்லி செய்கின்ற காரியங்களால் மாநில அரசு நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கட்டணத்தை உயர்த்தப் போகிறோம் என்றால் அதை வேறு இடத்திலே உயர்த்திக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை விடுத்து அமர்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

*திரு. ப. நெடுமாரன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின் திட்ட அறிக்கையிலே எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முன் வந்திருக்கிறேன். தமிழகத்திலே என்றைக்கும் இல்லாத அளவுக்கு மின் உற்பத்தித் துறையிலே ஒரு பெரிய நெருக்கடியை நாம் எதிர் நோக்கியிருக்கிறோம். மின்சாரப் பற்றாக்குறை மாநிலமாகத் தமிழகம் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டில், பல ஆண்டுகளாகவே தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மின் உற்பத்தித் திறனை எந்த, எந்த வகையிலே அதிகரிக்கலாம் என்பதற்கு, நம்முடைய பெரி இயல் வல்லுநர்களுட, மின்சார வாரியமும் திட்டமிட்டு, எத்தனையோ செய்தாலுங்கூட, பல வகையிலே முட்டுக் கட்டைகள் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக நாம் எதிர் பார்த்த திட்டங்கள் நிறைவேறமுடியாத நிலைமையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக ஹொகேன்கல் திட்டம் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஆளுநர் உரை விவாதத்திலே கூட நான் குறிப்பிட்டேன். அந்தத் திட்டத்திற்கு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் இனி எந்தக் காலத்திலேயும் நிறைவேற முடியாத திட்டமாகிவிடுமோ என்ற அச்சம் தமிழக மக்களுக்கு வந்திருக்கிறது. அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத் திலே அந்த முதலமைச்சர் குண்டு ராஸ் மேகதாது திட்டத்தை அந்த மாநில அரசு நிறைவேற்றப் போகிறது. உலக வங்கியின் உதவியுடன் என்று அறிவித்திருப்பதை ஆளுநர் உரை விவாதத் தில் சுட்டிக்காட்டி அதன் விளைவாக, ஹொகேன்கல் திட்டம் என்ன ஆகும் என்று நான் கேட்டேன். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விடை அளிக்கும்போது, நாம் நம்முடைய ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்திருக்கிறோம் மத்திய அரசுக்கு என்று சொன்னார்கள். ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்த பின்னாலுங்கூட கர்நாடக அரசு தன்னுடைய நிலையை மாற்றிக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. காரணம், இதற்கு முன்னால் இதே காவிரியின் உபநதிகளாகிய ஹேமாவதி, கபினி போன்ற நதிகளிலே அணைகள் கட்டுவதென கர்நாடக அரசு முனைந்த பொழுது நாம் ஆட்சேபித்தோம். இந்தியாவின் திட்டக்குழு அதற்கு அனுமதி தர மறுத்தது. மத்திய அரசும் அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தது. ஆனாலும், அவர்கள் பிடிவாதமாக அந்த இரண்டு

அணைகளைக் கட்டி முடித்து, அதன் விளைவாக, நாம் மிகப்பெரிய பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். அதே போல், இந்த மேகதாது திட்டத்தையும் மத்திய அரசு உத்தரவை மீறி அவர்கள் கட்டினால் நாம் என்ன செய்வது என்பதுதான் கேள்வி.

ஹொகேனக்கல் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, இன்று, நேற்றல்ல, 1961-ஆம் ஆண்டிலேயே அந்தத் திட்டம் வகுக்கப் பட்டது. சென்ட்ரல் வாட்டர் அன்ட் பவர் கமிஷனுக்கு இந்தத் திட்டத்தின் நகலை அன்றைக்கிருந்த தமிழக அரசு அனுப்பி வைத்தது. 25-8-1961-லே இந்தத் திட்ட நகல் சென்ட்ரல் வாட்டர் அன்ட் பவர் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் அதிலே சில சந்தேகங்களைக் கேட்டு, தமிழக அரசுக்கு எழுதினார்கள். அதற்கும் தமிழக அரசு விரிவான பதிலை, அந்த ஆண்டிலேயே—இரண்டு மாதங்களிலேயே அனுப்பியிருக்கிறது. இவ்வளவு செய்ததோடுகூட, அதற்குப் பின்னாலே தொடர்ந்து தமிழகத்தின் சார்பிலே, அப்பொழுது எந்த ஆட்சியிருந்தாலும், அந்த ஆட்சியாளர்களாலே வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனாலுங்கூட 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இந்தத் திட்டத் திற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்கு கிளியரன்ஸ் வரவில்லை. காரணம் கர்நாடகம் ஆட்சேபணை செய்கிறது என்பதால், 1961-லேயே ஹொகேனக்கல் திட்டம் வகுக்கப்பட்ட நேரத்திலே, அதைப்பற்றி, தமிழக அரசு, மத்திய அரசிடமும், சென்ட்ரல் வாட்டர் போர்ட் கமிஷனிடமும் வற்புறுத்திய காலத்திலே, கர்நாடக அரசு மேகதாது திட்டத்தைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல வில்லை. அதைப்பற்றிய பேச்சே இல்லை. பின்னாலே, அவர்களுக்கு அந்தச் சிந்தனை வந்து, இன்றைக்கு அதை நிறைவேற்றுகிறார்கள், அந்த வகையிலே நம்முடைய அரசு ஒரு படி விட்டுக் கொடுத்துச் சொன்னது, இரண்டு அரசுகளும் சேர்ந்து, கர்நாடக அரசும், தமிழக அரசும் சேர்ந்து, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம், என்று. நம்முடைய அரசு விட்டுக் கொடுத்தது. அதற்கும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. வேண்டாம் இரண்டு அரசுகளுக்கும் வேண்டாம். மத்திய அரசே அந்த ஹொகேனக்கல் திட்டத்தை நிறைவேற்றட்டும். அதனால் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை, இரண்டு மாநிலங்களும் பகிர்ந்து கொள்வோம். இரண்டு மாநில மக்களும் வளர்ச்சிக்கு அதைப் பயன்படுத்துவோம் என்று நம்முடைய அரசு சொன்னது. அதையும் அவர்கள் ஏற்க வில்லை.

ஹொகேனக்கல் எங்கேயிருக்கிறது? தமிழக-கர்நாடக எல்லையில். இந்தப் பக்கம் நம்முடைய பகுதியிலே 15-வது கிலோமீட்டரிலே இருக்கிறது. எல்லைக்கு அந்தப் பக்கத்திலே மேகதாது திட்டம் இருக்கிறது. காவிரி ஆற்றுக்கு அந்தப் பக்கம் கர்நாடகக் கரை, இந்தப் பக்கம் தமிழகக் கரை. ஆகவே, இரண்டு பக்கங்களுக்கும் பொதுவாக, எல்லையாக, காவிரி ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிற பகுதியிலே அணையைக் கட்டி அதன்மூலம் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் மெகாவாட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று திட்டமிட்டு, அதற்கான வேலைகளை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று துடித்துக்கொண்டிருக்கிற வேளையிலே

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

கர்நாடகத்தின் பிடிவாதத்தின் காரணமாக, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை, 20 ஆண்டுகாலமாக நம்மாலே செய்ய முடியவில்லை.

ஆனால் அவர்கள் இப்போது போட்டியாக ஒகேனக்கல்லில் இருந்து சற்றுத் தொலைவில் அவர்கள் எல்லைக்குள்ளே இருக்கும் மேகதாது திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிடுவார்களேயானால், அதற்குப் பின்னர் எந்தக் கவத்திலேயும் நாம் ஒகேனக்கல் திட்டத்தை செயல்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடிய அபாயம் இருப்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஏற்கெனவே காவிரி நீர் பிரச்சினையிலே நம்முடைய தமிழகம் 100 டி.எம்.சி தண்ணீரை விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசு வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. 100 டி.எம்.சியை நாம் விட்டுக் கொடுப்பதன் ல் ஏற்படக்கூடிய அந்த நீர் இழப்புக்கு, அதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய மின் உற்பத்தி இழப்பிற்கு மத்திய அரசு ஈடு செய்ய வேண்டுமா, வேண்டாமா? அதற்கு ஈடு செய்யும் வகையிலாவது ஒகேனக்கல் திட்டத்திற்கு அனுமதி தரவேண்டுமா, வேண்டாமா? நம்முடைய நீரைப் பிடுங்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். நாம் போடுகிற திட்டத்திற்கும் முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் கர்நாடக அரசு அந்தத் திட்டத்தை அவர்களாகவே தன்னிச்சையாக அமைக்கின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு தடுக்காமல் இருக்குமே யானால், தமிழகத்தின் எதிர்காலம், மின் துறையில் இருள் சூழ்ந்ததாக ஆகிவிடும் என்று நான் இந்த அவையிலே எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். அந்த அபாயம் இன்றைக்கு வந்தாகிவிட்டது. ஹேமாவதி, கபினி அணைகள் மத்திய அரசாங்கத்தை மீறி, கர்நாடக அரசு கட்டி முடிக்கப்படாமலும் கூட, ஹேமாவதி அணையின் மூலம் 2 லட்சம் ஏக்கருக்குப் புதித க பாசன வசதுகளை கர்நாடக அரசு அடைந்து அதன் மூலம் தமிழக விவசாயிகளின் நலன் பாதிக்கப்பட்டாலும் கூட, மத்திய அரசு எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. அதேபோல மேகதாது திட்டத்திலே நீங்கள் ஆட்சேபனை தெரிவித்தால் மட்டும் போதாது. மத்திய அரசு அவர்களுக்குப் புத்திமத்களை சொல்லி இருக்கின்றது என்று சொன்னாலும் போதாது. அதையும் மீறி அவர்கள் செய்வார்களானால் உங்களுடைய நிலை என்ன? நீங்கள் ஒகேனக்கல் திட்டத்தை நம்முடைய அரசே, மத்திய அரசு அனுமதித்தாலும் அனுமதிக்காவிட்டாலும் அதை ஏற்று செயல்படுத்துவதற்கு முன் வாமா என்பதை நான் அறியவிரும்புகிறேன்.

மேகதாது திட்டத்தைப் பற்றி கர்நாடக மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் குண்டூராவ் அவர்கள் அண்மையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். மேகதாது திட்டம் தமிழக நலனுக்குப் பாதகமானது என்றால், ஒகேனக்கல் திட்டம் கர்நாடக மாநிலத்திற்குப் பாதகமானது, ஆகவே நாங்கள் அதை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்றும் பகிரங்கமாக அவர்கள் சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை இந்த அவையின் முன் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது மிக முக்கியமானப் பிரச்சினையாகும். மேலும் அனல் மின் உற்பத்தி நிலையங்களை நாம் ஓரளவுக்கு அமைத்திருக்கிறோம். புனல் வாயிலாக மின் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையங்கள் அனேகமாக அமைக்கப்பட்டு முடிந்து விட்டது. ஒகேனக்கல் பெரிய திட்டம் என்று சொன்னால் மற்றவைகள் எல்லாம் சிறிய சிறிய திட்டங்கள் தான். ஒகேனக்கல் திட்டத்துக்கு வாய்ப்பில்லாத நிலையிலே அடுத்து நாம் அனல் மின்நிலையத்தை அமைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு நிலக்கரி ஆந்திரா விலிருந்து, சிங்கரேணியிலிருந்து வரவேண்டும். அதிலே பல சிக்கல்கள், பல தடைகள், பல முட்டுக் கட்டைகள். அதை மீறி அனல் மின் நிலையங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிற வேகத்திற்கு அமைக்க முடியாத நிலை. ஆகவே நாம் அணு மின் நிலையத்தை நம் தமிழகம் நம்பி இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஏற்கனவே ஒரு அணு மின் நிலையம் இருக்கிறது. அது போக நெல்லை மாவட்டம் கூடங்குளத்திலே மற்றொரு அணு மின் நிலையத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று 1970 ஆம் ஆண்டிலேயே திட்டம் இடப்பட்டது. இதன் மூலம் 970 மெகாவாட் உற்பத்தியாகும் என்று கருதப்படுகிறது. இது 1970 ஆம் ஆண்டு திட்டமிடப்பட்டு கூட பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கான வழிவகைகள் இன்னமும் தெரியவில்லை. அதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அணு மின் நிலையத்தைத் தவிர, வேறு வழி, தமிழகத்திற்கு மின் உற்பத்திக்கு இன்று தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த அணு மின் நிலையத்தை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கூடங்குளத்தில் அமைப்பதற்கு நம்முடைய அரசு இன்னும் விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். மத்தியக் குழுவும் வந்து தைப் பார் வயிட்டு, அந்த இடம் சரியானது என்று சொல்லியாகிவிட்டது. அதற்கு பின்னரும் அது தாமதிக்கப்படுவது சரியல்ல, மத்திய அரசு இதிலே போதுமான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

கூடங்குளத்திற்குப் பக்கத்திலே தூத்துக்குடியிலே ஹெலி வட்டர் பிளாட் இருக்கிறது. அதுவும் இந்த அணு மின் நிலையம் வருவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையைத் தருகிறது. நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து 700 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு அப்பால்தான் அணு மின் நிலையம் அமைக்க வேண்டும். அதற்கு அருகில் அமைக்கக்கூடாது என்ற விதியை மத்திய அரசு சொல்கிறது. அப்படிப் பார்க்கப்போனாலும், சிங்கரேணி நிலக்கரிச் சுரங்கத்திலிருந்து 1400 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் தான் இந்தக் கூடங்குளம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அணு மின்நிலையத்தை அமைப்பதற்கு எல்லா வகையிலும் மத்திய அரசு உதவ வேண்டும்.

நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய அனல் மின் திட்டத்தைப் பற்றி நான் இங்கே சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய அந்த நிலையத்தைப் பற்றி

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

நம்முடைய மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய மின் துறை மாநாட்டிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 20-ம் தேதி நடைபெற்ற அந்த மத்திய மின் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் அவர்கள் அதை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். He cited that power-management in the State has become difficult because Neyveli which supplied 2676 million units in 1976-77 was able to give only 1768 million units in 1979-80. This has resulted in a serious crisis* 2676 மில்லியன் யூனிட்கள் 1976-77-ல் உற்பத்தியானது. ஆனால் 1979-80-ல் 1768 மில்லியன் யூனிட்கள்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. ஆகவே, உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது. இதன் காரணமாக தமிழகத்தில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்பதை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாநாட்டிலே எடுத்துக் கூறினார்கள். அப்படி எடுத்துக் கூறிவிட்டு, இன்னொரு யோசனையையும் சொன்னார்கள். ஆகவே, நெய்வேலி மின் உற்பத்தி திட்டம் முற்றிலும் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், தமிழக அரசின் கையில் ஒப்படைக்கவேண்டும். அப்போது தான் முழுமையான மின் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று அந்த மாநாட்டிலே அவர் விடுத்த கோரிக்கையை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதிலே இந்த மன்றத்திலே உள்ள சகல கட்சிகளும் நம்முடைய அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு அளிக்கவேண்டும்.

நெய்வேலி மின் திட்டம் தமிழக அரசின் கையில் ஒப்படைக்கப் பட்டால், அது முழுமையான உற்பத்தியை, திறமையான நிர்வாகத்தைச் செய்யும் நிலைமை ஏற்படும். இந்தக் கோரிக்கையை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் 1980-லே சொன்னார்கள். இன்றைக்கும் அதைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி அதைப்பெற வேண்டும் என்று நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தற்போதைய மின் வாரியச் சட்டங்களும், பணி முறைகளும், அதிகாரங்களும் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை அவையின் கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். 1948 ஆம் ஆண்டிலே மத்திய அரசாங்கம் வகுத்த ஒரு சட்டத்தின் கீழ் மின் கழகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே தான் நாம் இந்த மின் நிதி நிலை அறிக்கையை விவாதிக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் இரண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேரேவண்டியிருப்பதால், சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன்: இந்த சட்டமன்றத்தில் மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை பற்றி விவாதிக்கிறோமே தவிர, மின்சார வாரியத்தின் நிர்வாக ரீதியில் ஏற்பட்டிருக்கிற தாமதத்தைப்பற்றி நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது. காரணம் அவை ஒரு மத்தியச் சட்டத்தினால் இன்றைக்கு கன்ட்ரோல் செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிலை நீடிப்பது சரியல்ல. இந்த பழைய சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டை உடைசல்களை கவனிப்ப

தற்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை, ஆனால் நம்முடைய மாநில அரசு நிதியிலிருந்துதான் கிட்டத் தட்ட 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மின்சார வரையத்திற்கு வாரிக்கொட்டிக் கொண்டு இருக்கிறோம்; நம்முடைய பணத்தைத் தான் கொடுக்கிறோமே தவிர மத்திய நிதி அல்ல. உட்படி இருந்தாலும் அதனுடைய நிர்வாகத் துறையிலே சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னால் அதற்கு நாம் ஏன் நம்முடைய பணத்தை வாரிக் கொடுக்க வேண்டும்? யார் இந்த மின்சார வாரியத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்களோ அந்த மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டுமே தவிர நாம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. நாம் கொடுப்பது எந்தவகையிலும் சரியல்ல. அது மட்டுமல்ல, பழைய சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக மாநில சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தை இயற்றுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று தமிழ்நாட்டில் நம்முடைய அரசு எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை தொடங்க முன்வர வேண்டும். கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம், மேற்குவங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களில் அவர்கள் தனியாக மாநில அரசின் கார்ப்பரேஷன் எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷனை அமைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிலே கூட எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷனுக்கு என்று தனியாக ஒரு துறையை அமைத்துவிட்டார்கள். ஆகவே தமிழ்நாட்டிலேயும் ஒரு எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷனை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் நம்முடைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

அதைப்போலவே, மதுரை மாவட்டத்தில் சமயநல்லூரில் இருந்த தெர்மல் ஸ்டேஷன் மூடப்பட்டுவிட்டது. இயந்திரங்கள் எல்லாம் விற்பனை செய்யப்பட்டுவிட்டன. ஆனாலும் கட்டிடம், தளவாடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த இடத்திலே மீண்டும் ஒரு தெர்மல் ஸ்டேஷனை அமைக்க வேண்டும். அல்லது அந்த இடத்திலே பல்புகள், டிரான்ஸ்பார்மர்கள், மீட்டர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கிராமங்களில் சிறு கோவில்கள், சர்ச்சுகள், மசூதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் அரசு கமர்ஷியல் டாரிப் போட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் கமர்ஷியல் டாரிப் போடவில்லை. மினிமம் டாரிப்தான் போட்டார்கள். அதை மாற்றி, 1979-லே கமர்ஷியல் டாரிப்பாகப் போட்டார்கள். சிறு கோவில்கள், சர்ச்சுகள், மசூதிகள் போன்றவை அதிகக்கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய காரணத்தால் கிரமப்படுகின்றன, அவைகளுக்கு அந்த வசதி இல்லை. அதை எண்ணிப்பார்த்து இப்போது இருக்கின்ற கமர்ஷியல் டாரிப்பை மாற்றி மினிமம் டாரிப்பாகப் போட வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறிக்கை விவாதம்.

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

அதேநேரத்தில், மின்சார வாரியத்தின் நிர்வாகத் துறையிலே அதிகமாக ஏற்படுகின்ற ஊதாரிச் செலவுகளைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிகாரிகளின் படிச்செலவு மட்டும் ஆண்டுக்கு 12 கோடிக்கு மேல்வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை கணக்கு அதிகாரிகளால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. காரணம் கணக்கு அதிகாரிகள் அந்தப் பெரிய அதிகாரிகளுக்கு கீழே பணியாற்றக் கூடியவர்கள், எஞ்சினியர்கள் கன்ட்ரோலில் இருக்கக்கூடியவர்கள். இரயில்வேயில் இருப்பதுபோல கணக்குப் பிரிவு ஒன்றை தனியாக அமைத்து, எஞ்சினியர்கள் கன்ட்ரோல் இல்லாமல், தனியாக ஆடிட் பிரிவு இருந்தால் செலவுகளைக் குறைக்க வழிவகை ஏற்படும். அதை அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜீப், லாரி போன்ற மின்சார வண்டிகளுக்கு பெட்ரோல் செலவு மட்டும் 7 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, நிர்வாகச் செலவுகளைக் குறைக்க வழிவகைச் செய்து, மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துகிற இந்தத் திட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும்; கைவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பண்டியன் : தலைவரவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைமீது கரந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் மின் வெட்டு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பகலில் மின்சாரம் எப்போது வருகிறது, எப்போது போகிறது என்று தெரியாத அளவுக்கு மின்சார வெட்டு அமுலில் இருக்கிறது. குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்கிறது, அதைப்போன்று கிராமங்களில் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் விவசாயிகளுடைய பம்புசெட்டுகளுக்கு பகலில் 6 மணி நேரமாவது மின்சாரம் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்ய முடியும். இரவிலே மின்சாரம் கொடுத்தால் உயரமாக வளரக்கூடிய சோளம், நெல், கரும்பு போன்ற பயிர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாது.

[திரு. ஆர். நவந்த கிருஷ்ண பாண்டியன்] [1982 பிப்ரவரி 19]

[பிற்பகல் 1.20]

மேலும் அங்கே விஷப் பூச்சிகளின் தொல்லைகள் இருக்கும். எனவே பகலிலே ஒரு 6 மணி நேரமாவது விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதேபோன்று பம்ப்செட்டுகளுக்கு கடந்த 7 வருடங்கள் ஆகியும் கூட இன்னும் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. இதை நான் அரசைக் குறை கூறிவண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தென்காசி டிவிஷனிலே இருந்த ஒரு பொறியாளர் செய்த தவறின் காரணமாக ஏராளமானபேர் மின்சார மோட்டாரை வாங்கி வைத்துவிட்டபின் இன்று இவ்வளவு நாளாகியும் அங்கே மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே எங்களுடைய தொகுதி அருகே சுரண்டை என்ற ஊரிலே ஒரு துணை மின் நிலையத்தினை அமைக்கக்கூடிய திட்டம் இருக்கின்றது. அந்த சுரண்டை மின் துணை நிலையத்தினை அமைக்கக்கூடிய திட்டம் இருக்கின்றது. அந்த சுரந்தை மின் துணை நிலையத்தை உடனடியாக அமைத்தால்தான் அந்தப் பகுதிகளுக்கு உடனடியாக நாம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு தாமதம் இன்றி மின்சார இணைப்பினைக் கொடுக்க முடியும். எனவே அரசு இதைச் செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக இப்போது இந்த மின்சாரக் கட்டணத்தை அட்டை முறையிலே அதாவது புதிய முறையிலே வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மிகக் குறைந்த வசூல்தான் ஆகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 3 பேர் பார்த்த அந்த வேலையை ஒரே ஒரு அலுவலர்தான் செய்வதாகவும் அப்படிச் செய்வதன் காரணத்தால் சென்ற ஜனவரி மாதம் 24 கோடி ரூபாய் வசூல் வரவேண்டிய இடத்திலே 14 கோடி ரூபாய்தான் வசூல் ஆனதாகச் சொல்கிறார்கள். மேலும் பல பகுதிகளுக்கு அட்டை வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றது. அதனால் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களால் பணம் கட்ட முடியவில்லை.

அடுத்து பம்ப்செட்டுகளுக்குரிய அட்டையை பம்ப் செட்டிலேயே வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது சரியல்ல. 24 மணிநேரமும் ஆட்கள் அங்கே இருக்க மாட்டார்கள் ஆகவே அவ்வாறு பம்ப்செட்டிலே அட்டை இருக்கவேண்டும் என்ற முறையினை மாற்றுவதற்குரிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து மின் இணைப்பைப் பொறுத்தவரையிலே திருவொற்றி பூர் தொகுதியிலே காசிக்கோயில் குப்பம் என்று கிராமத்திற்கு திரு. குமரிஅனந்தன் அவர்களுடன் சென்றிருந்தேன். அங்கே கிட்டத்தட்ட 5 ஆயிரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து 35 வருடங்கள் ஆகிவிட்டதற்குப் பிறகும் இன்னும் அந்த மக்கள் மின்சாரத்தைப் பார்க்காத நிலைமை இருக்கின்றது. சென்னைக்கு மிக அருகிலேயே இந்த நிலைமை இருப்பதை போக்கவேண்டும். அந்த காசிக்கோயில் கும்பத்திற்கு மின் இணைப்பு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. ஆர். நவந்த கிருஷ்ண பாண்டியன்]

எண்ணூர், தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களிலுள்ள மின் நிலையங்களின் இயந்திரங்களில் பழுது ஏற்பட்டால் முன்பெல்லாம் பெல் கம்பெனியிடம் கொடுத்துத்தான் சரி செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அந்தக் கம்பெனியிடம் கொடுக்காமல் கடலூரிலே உள்ள தனியார் கம்பெனி ஒன்றுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கடலூர் என்று சொன்ன உடனே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் தயவுசெய்து அதுபற்றி மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார வாரியத்தினுடைய நிதிநிலை சம்பந்தமான விளக்கமான குறிப்புக்களைக் கொடுத்து அது சம்பந்தமாக கருத்துக்களை எல்லாம் இங்கே கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் மின்சாரத்தை முறையாகப் பயன்படுத்துகிறோமா என்று பார்த்தால் நான் உண்மையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், நாம் மின்சாரத்தை வேலிஷாகப் ரெட்ஷன் ஓரியன்ட்டாக இல்லாமல் வீணாக அதிகமான அளவிலே செலவிடப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டிலே நாங்கள் ஐப்பானுக்குச் சென்றிருந்தோம். டோக்கியோ நகரத்திற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் சென்றோம். அருமை நண்பர் தாமரைக்கனி அவர் ஓம் உடன் வந்திருந்தார்கள். நாங்கள் அங்கே தங்கியிருந்த சமயத்தில், ஐப்பானியர்கள் எப்படி மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நாம் இங்கே எப்படி பயன்படுத்துகிறோம் என்று பார்த்தால், உள்படியே அங்கே மின்சாரத்தை அவர்கள் மிகச் சிக்கனமாக, வேலை வாய்ப்பை அதிகமாக உண்டாக்குவதற்கான முறையிலே பயன்படுத்துகிறார்கள்,

நான் இன்றையதினம் இதிலே பேசவேண்டும் என்று தேற்று என்னுடைய கட்சியிலிருந்து சொன்ன சமயத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியிலிருந்து பார்க்கும்போது, டிரேட் ஃபேர் (கண்காட்சி) நடைபெறும் இடத்தை பார்க்க தேரிட்டது. பல்லாயிரக்கணக்கான விளக்குகள் அங்கே வெளிச்சத்தை உமிழ்ந்துக் கொண்டிருந்தன. அதைப்பார்க்கின்ற சமயத்திலே தான், டோக்கியோவையும் நினைத்தேன். அதேசமயத்திலே இன்றொன்றையும் நினைத்தேன். நம்முடைய அருமை சகோதரர் மாண்புமிகு பண்ணுட்டி அவர்கள் வருகின்ற பண்ணுட்டி பகுதியிலே, அங்கேயிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், மின்சாரம் எப்பொழுது வரும் என்று எதிர்பார்த்து, இரவு நேரத்திலே பாம்பு கடிக்குமோ, நண்டுவாக்கிவி கடிக்குமோ என்று பயத்துக் கொண்டு, மூன்று விளக்கு சுவிட்ச்களை போட்டுவிட்டு, எப்பொழுது மின்சாரம் வந்து பல்புகள் எரியும், அதைப் பயன்படுத்தி நாம் விவசாயத்திற்கு நீர் இறைப்போம் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அந்தக் காட்சியையும் நினைத்தேன்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 19]

ஆனால் இந்த சென்னை நகர வீதிகளிலே பார்க்கிறபோது, ஐப்பானுக்கு போய் வந்தவர்களுக்குத் தெரியும் — உலகத் தினுடைய பொருளாதாரத்தை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய அளவு சக்தி பெற்ற அந்த கின்சா ஏரியாவில்கூட - சென்னையிலே எரிகிற அளவுக்கு விளக்குகள் வீதிகளிலே கிடையாது. ஆகவே அப்படி ஆடம்பரமான முறையிலே-லேவிஷ் முறையிலே மின்சாரம் இங்கே வீணடிக்கப்படுகிறது. இப்படி வீணடிக்கப் படுவதினால்தான் 107 கோடி அளவுக்கு நாம் இங்கே நஷ்டப் படுகிறோம். ஆனால் ஐப்பான் நாட்டிலே, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் சிக்கனம் காட்டுகிறார்கள். இரவு 9 மணிக்கு மேல் விளக்குகள் எரியக்கூடாது என்று என்னால் எங்குமே எரிவதில்லை. 9 மணிக்கு மின்சாரம் நிறுத்தப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு கூட போடப் படவில்லை. ஆனால் அதை நியதியாகவே ஐப்பானியர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அனுபவபூர்வமாக அதை செயல் படுத்துகிறார்கள். ஐப்பானிலே நாங்கள் வீபோபார்க் ஓட்டலில் தங்கியிருந்தோம். அந்த ஓட்டலின் மீதிருந்து பார்த்தால், இரவு 9 மணிக்கு மேல் டோக்கியோ நகரமே இருண்டு கிடக்கின்ற கரட்சியைத்தான் பார்க்க முடிந்தது. ஆனால் டோக்கியோ டவருக்கு மேலாக மட்டும் 2 சிவப்பு விளக்குகள்— விமானங்கள் வந்து மோதிக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்காக— எரிகின்றன. இப்படி ஐப்பானியர்கள் மின்சாரத்தை சிக்கனமாக பயன் படுத்துவதன் காரணமாகத்தான் அவர்கள் மேலும் மேலும் முன்னேற்றமடைகின்றனர். நாம் அவைகளை வீணடிக்கிற காரணத்தினால்தான் பின்னுக்குப்போய் கொண்டேயிருக்கிறோம் என்று என்னால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

ஆகவே, எது எதற்கு பிரையாரிட்டி அதிகமாக கொடுக்க வேண்டும், எது எதில் சிக்கனப்படுத்தவேண்டும் என்று அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இது வரையில் அம்மாதிரி செய்யவில்லை என்றாலும், இனிமேலாவது அரசாங்கமும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய அதற்கு ஒரு வழி முறை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். The Power should be scientifically and economically used. வேஸ்டேஜ் என்பதே இருக்கக்கூடாது. பவர் ஓரியண்டட் இண்டஸ்ட்ரிகளையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக டிஸ்கரேஜே பண்ணவேண்டியது மிகவும் அவசியம். உதாரணத்திற்கு மால்கோ நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 60 மெகாவாட் சப்ளை வேண்டும் அதற்கு. 60 மெகாவாட் சப்ளை என்று சொன்னால் எத்தனை ஆயிரம் பேர்களுக்கு அதில் வேலை கிடைக்கிறது. அதே 60 மெகாவாட்டைக்கொண்டு எத்தனை லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் இதனால் பயன் பெறுவர் என்று யோசித்துப் பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

ஆகவே மின்சாரத்தை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சிக்கனப் படுத்துகிறேமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு மக்கள் பயன்பெறுவார்கள் என்பதை உணர்ந்து, எப்படி எப்படியெல்லாம் அதை சிக்கனமாக பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதற்கு வழிமுறைகளை வகுத்து, அதை மக்கள் மத்தியிலே பரவக் செய்ய

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வேண்டும். அந்த வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த பிரச்சனை லைன்-லாஸ் என்று சொன்னார்கள். இந்த லைன்-லாஸைப் பொறுத்தவரைக்கும் 21.7 சதவீதமாக இருந்தது இப்போது 17 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனாலும் இது போதாது. இன்னும் குறைக்கப்பட வேண்டும் 12 சதவீதம், 13 சதவீதத்திற்கு மேல் லைன் லாஸ் இருக்கக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் எங்கேயோ மின்சாரம் களவாடப் படுகிறது என்று பெருள். அல்லது எங்கோ அண்டர் கிரவுண்டிலே கேபிள்களிலே லீக்கேஜ் இருக்கிறது என்று பெருள். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் முன் அனுமதி யோடு அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

மின்சாரம் வீணாகப் போயிருக்கிறது, அல்லது ஹை பவர் டென்ஷனுக்கு மாற்றக்கூடிய கரண்டி மூலம் பலமிடங்களில் ஜம்பிங்க் இருப்பதை நானே பார்க்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும். திருட்டுக்கள் தடுக்கப்பட வேண்டும். மின்சாரம் வீணாவது தடுக்கப்படவேண்டும்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த பிளாண்ட் பாக்டர், எண்ணுர்தர்மல் ஸ்டேஷன் அல்லது தூத்துக்குடி தர்மல் ஸ்டேஷன் இவற்றிலுள்ள கப்பாவிட்டி யூட்டின் லேஷன் ப்ளாண்ட் பாக்டர், எண்ணுரில் 44 சதவிகிதம், தூத்துக்குடியில் 47 சதவிகிதம் என்று உபயோகப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அது மிக மிகக்குறைவு. அதை அதிகப்படுத்தும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அதேபோல் இரந்திரங்கள் பழுது பட்டால் அவற்றைச் செப்பனிடுவதற்கான முயற்சிகளை உடனே மேற்கொள்ளவேண்டும். அதேபோல் நிலக்கரி கிடைக்க வில்லை என்றால் நிலக்கரி கிடைக்கவில்லையென்பதற்காக என்னென்ன திட்டங்களைக்கொண்டு ஆராய வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், மின்சார வெட்டு இல்லை என்று. மின்சார வெட்டு இல்லை. ஆனால் மின்சாரம் வெட்டப்படுகிறது. தினந்தோறும் 10, 12 தடவைகள் லோட் ஷெட்டிங் இருக்கிறது. லோட் ஷெட்டிங் சென்னை நகரின் இருக்கிறதா என்றால், சென்னையில் உள்ள ஏ, வி. உள்ள வீடுகள், சினிமா தியேட்டர்கள் இவற்றிற்கு லோட் ஷெட்டிங் இல்லை. ஆனால் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு விளக்குக்கு போதிய மின்சாரம் கிடைக்காது, குடிநீருக்கு வேண்டிய மின்சாரம் இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. லோட் ஷெட்டிங் கொடுத்து ரூரல் பீடரையே ஆப் செய்து விடுகிறார்கள். ஆக, நகரங்களில் உள்ளவர்கள் நல்ல வாழ்க்கை நடத்துவதும், கிராம மக்கள் அல்லப்படுவதும் என்ற நிலை நீடிக்கக்கூடாது. என்னென்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்பதை தயவுசெய்து சொல்லுங்கள். பவர் கட் வேண்டுமா? அவசியம் வேண்டும் என்றால் தைரியமாகச் சொல்லுங்கள். தொழிற்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 19]

சாலைகளுக்கு 30 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதம் என்று வையுங்கள். அப்படி வைத்து மின்சாரத்தை சேகரித்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். எஸ்டேன்ஸியல் சர்வீஸஸ்-க்கு பயன் உள்ளதாக மின்சாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

இப்போது ஏற்கனவே இருந்த பீக் லோட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷனை எடுத்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதை எடுத்துவிட்டதால் இன்றைக்கு பீக் லோட் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. 24 மணி நேரமும் கரன்ட் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வது தமிழ்நாட்டுக்கு ஒவ்வாத காரியம். இன்டஸ்ட்ரிஸாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எதுவாக இருந்தாலும் சரி சில மணி நேரங்கள் அந்த வேலைக்காரர்களுக்கு ஓய்வு கொடுக்கிற விதத்தில் அந்த முறை இருப்பதுதான் நல்லது. நிறைய இருக்கக் கூடியவர்கள் செலவு செய்யலாம். குறைவாக இருப்பவர்கள் அதிகமாகச் செலவு செய்யும்போது, ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்துவிட்டால் தேவைப்படும்போது உண்மையில் கஷ்டப் படுவதுபோல் இன்று மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டில் லோட் ஷெட்டிங் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

டிசம்பர் மாதம் 2,100 மெகாவாட்ஸ் பீக் லோட் என்கிறார்கள். மார்ச்சில் 2,400 மெகாவாட்ஸ். இது மிகமிகக் குறைவு என்பதை போர்ட் என்ஜினியர்கள் உணரவேண்டும். 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் கொடுக்க என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அதை தயவுசெய்து விளக்க வேண்டும். இப்போது நெய்வேலி மட்டும் நமக்கு இல்லை என்றால் என்னவாகும்? அவர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டும். ஏறக்குறைய 550 மெகாவாட்ஸ் மின்சாரத்தை அவர்கள் தருகிறார்கள். தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் மானத்தைக் காப்பாற்றக் கூடியவர்களே நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும், நெய்வேலியில் உள்ள நிர்வாகமும் என்பதை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 400, 450, 500 மெகாவாட்ஸ் உற்பத்தி இன்றையதினம் இன்ஸ்டால்ட் கபாஸிட்டியே 600 தான். அந்த 600 மெகாவாட்ஸில் 500 மெகாவாட்ஸ் அவர்கள் தருகிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக அந்த நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது 500ல் இருந்து இன்னும் சில தினங்களில் 550 ஆக ஆக்குகிறோம் என்று கடலூரில் நெய்வேலி நிர்வாக சேர்மன் தண்டன் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இன்னொன்று. இரண்டாவது எக்ஸ்பென்ஷனில் 630 மெகாவாட் அவர்கள் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறார்கள். ஆனால் மைய அரசு அதிலிருந்து 176 மெகாவாட்ஸ்தான் தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுப்பேன் என்று சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலியில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரம் முழுவதும் தமிழ்நாட்டுக்கே கிடைக்கப் படவேண்டும் என்பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் யார்

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஆட்சியில் இருந்தாலும் அவர்களோடு ஒத்துழைக்கும். ஏனெனில் ஆந்திராவில் வைத்திருக்கக்கூடிய ராம குண்டம் மத்திய அரசு திட்டத்தின் மூலம் இன்றையதினம் 39, 40 பச விற்கு கொடுத்து அவர்கள் நமக்கு வழங்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்படக்கூடாது. சில நேரம் இருந்தது. மின்சார வாரியம் 1 யூனிட்டை 1 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியது. நெய்வேலியில் எண்ணையை வைத்துக்கொண்டு, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ததால், 1 யூனிட் 1 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால், இன்றையதினம் அப்படியில்லை. நிர்வாகம் சீராக நடத்தப்படுகின்ற காரணத்தாலும், இப்போது அதிகமான அளவிலே அங்கே பழுப்பு நிலக்கரி, விக்னைட் கிடைக்கின்ற காரணத்தாலும், அங்கே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இப்போது இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டத்தினாலே கிடைக்கக்கூடிய 630 மெகா வாட் மின்சாரம், தமிழ்நாட்டிற்கு கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான உதவி தேவை என்று சொல்கிறதோ, அந்த உதவியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அளிக்கும் என்ற உறுதியை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 9,30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த காலத்தில்தான் 4 லட்சத்திலிருந்து, 8 லட்சம் என்ற அளவிலே உயர்ந்தது. அண்ணா தி. மு. கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, I am asking a question, are you keeping up the tempo? ஒரு ஆண்டிற்கு ஒரு இலட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கலைஞர் அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள். அதேபோல் இன்றைக்கு நடைபெறுகிறதா? 30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு இந்த ஆண்டு கொடுத்தோம். அடுத்த ஆண்டிற்கு 46 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு கொடுக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லப் படுகிறது. 1976 ஆம் ஆண்டு வரை இருக்கக்கூடிய எல்லா அப்பிளிகேஷன்களுக்கும் கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த சமயத்தில் பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுத்த எண்ணிக்கை இன்றையதினம் இல்லை என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதேபோல், மின்சார வாரியம் எவ்வளவு மின்சாரம் நமக்குத் தேவை என்பதற்கு ஒரு 'லாங் டெர்ம் பிளான்' போட்டு கொடுக்க வேண்டும். சென்னையிலே வரும் 10 ஆண்டு காலங்களுக்கு எவ்வளவு டெலிபேன் தேவை என்பதை இப்போதே சொல்லிவிடுங்கள், We will have a long term - plan என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போல், நீங்கள் மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துதர, யார் யாருக்கு வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு மாதம் அவகாசம் கொடுத்து, அந்த

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 19]

ஒரு மாத காலத்திற்குள் உங்கள் தேவையை அரசாங்கத்திற்கு கொடுங்கள் என்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தைப் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். அதன்படி 2, 3, 4, 5 ஆண்டுகளில் இதுபூர்த்தி செய்யப்படும் என்ற ஒரு உறுதியைக் கொடுக்கவேண்டும். There should be an assessment of the future demands of the whole of Tamil Nadu for the next ten years.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நிலக்கரி கிடைக்கவில்ல என்று ஆதங்கப்பட்டுக்கொண்டு, இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரதம மந்திரி அவர்களையும், முகமது பாசல் அவர்களையும் பார்த்து, இந்த நிலக்கரி வராமல் இருக்கக் கூடிய நிலைமைக்கு, “the constraints in availability of coal, rail transport, handling facilities at Haldia Port and availability of berthing for ships and the need for maintaining a coal dump at Haldia to avoid waiting time for ships.” என்று இவைகளை யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்.

அது மட்டுமல்ல. ஒரு நேரம் வந்தது. நிலக்கரியே இல்லாமல் மின்சார உற்பத்தியை நிறுத்தக்கூடிய நிலைமை வந்தது என்று சொன்னார்கள். இது வருத்தமான விஷயம் தான். நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை; அது தமிழ்நாட்டின் துரதிருஷ்டம்தான். அதே சமயத்திலே ‘இந்து’ பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. நம்ப்ரமாதம் 10 ஆம் தேதி. Tamil Nadu promised enough waggons for coal நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி மந்திரியைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். அதைப்பற்றி “Without proper movement of coal to Haldia port for being transported to Tuticorin and from Singareni to Ennore, the plants were often in crisis. Tuticorin required about one lakh tonnes and Ennore about 1.25 lakh tonnes of coal a month, Mr. Ramachandran said. என்று சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 1.40)

அதற்குப் பிறகு இப்போது சீராகியிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சீராக்க வேண்டிய முயற்சியிலே ஈடுபடுங்கள் என்றும் அரசாங்கத்திற்கு நான் ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன், ஆனால் நிலைமை என்ன? ஆன்-கோயிங் ஸ்கீம்ஸ் நடைமுறையிலே உள்ள திட்டங்களுக்கு— தூத் குடியிலே மூன்றாவது திட்டத்திலே 210 மெகாவாட், மேட்டூர் தெர்மலின் மூலமாக 400 மெகாவாட் ஆக 630 மெகாவாட் இவைகளுக்கு உங்களுக்கு நிலக்கரி தேவை. அதற்கு என்ன வழிவகைகள் செய்திருக்கிறீர்கள்? இப்போதே மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் திட்டத்தைத் தந்துகொண்டு இருக்கிறோம். அந்த திட்டத்தையும் உடனே சாங்ஷன் செய்துவிட்டால் We can take active steps for starting the project. என்கிறீர்கள் என்ன என்ன திட்டங்கள் என்றால் நார்த் மெட்ராஸிலே 1,050 மெகாவாட், மேட்டூர் தெர்மல் எக்ஸ்டென்ஷனிலே 210 மெகாவாட் 2ல் 420

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தூத்துக்குடியிலே எக்ஸ்டென்ஷன் மூலமாக 210 மெகாவாட்; ஆக ஏறக்குறைய 2,180 மெகாவாட் அளவுள்ள நியூ ஸ்கீம்கள் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அனுப்பியிருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற திட்டத்திற்கே கரி வருவதற்கு வசதி இல்லை, லைன்களுக்கு இடம் இல்லை. வேகன்கள் இல்லை. ஹால்டியா போர்டிலே இடம் இல்லை, சிங்கரேணியிலே கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள், இதன் காரணமாக மின்சார உற்பத்தி தடைப்பட்டிருக்கிறது. ஆன்கோயிங் ஸ்கீம்களுக்கு பூர்த்தியடையக்கூடிய முறையிலே நிலக்கரி எப்படிக் கொண்டு வரப்போகிறீர்கள். அதேபோல புதிய திட்டங்கள், 2180 மெகாவாட் அளவுக்கு உள்ள திட்டங்களுக்கு — நீங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறீர்களே — எங்கே இருந்து நிலக்கரி கொண்டுவரப்போகிறீர்கள்? அதற்கான திட்டம் என்ன? அதற்கான முறை என்ன? முறை என்ன என்று கேட்டால் அண்ணா, எம். வி. பெரியார் கப்பல்களும் போய்விட்டது என்று சொல்வீர்கள். இப்போது மின்சார உற்பத்திக்கே கரி கிடைக்காத சமயத்தில் எங்கே நீங்கள் 210 கோடி ரூபாயிலே 2 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே காகித ஆலை போடப்போகிறீர்கள்? அதற்காக அங்கே இருக்கக்கூடிய 5, 6 சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து நாங்கள் பெகாஸ் வாங்கிக்கொள்வோம். நாங்கள் நிலக்கரியை வைத்துக்கொண்டு ஸ்டீம் உற்பத்தி செய்வோம். அந்த ஸ்டீமை அந்த அந்த சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு விற்போம் என்று தமிழ்நாடு நியூஸ்பிரிண்ட் புராஜக்டிலே கொடுக்கிறார்கள். இது என்ன நடக்கக்கூடிய காரியமா? அதற்கு எவ்வளவு நிலக்கரி தேவை என்றால் ஆண்டுக்கு 3.4 லட்சம் டன் நிலக்கரி வேண்டும். அதை எப்படி ஆகாய விமானத்திலே கொண்டுவரப்போகிறீர்களா? இருக்கிற டிராக் ஏற்கெனவே ஓவரலோட்டட். இல்லை பேரல்லல் டிராக் போடப்போகிறீர்களா? நிலக்கரி சிங்கரேணியில் இருக்கிறது, பிட்டுஹெட்ஸில் இருக்கிறது, தல்சர் மைன்ஸில் இருக்கிறது, ஹால்டியா போர்டின் உள்ளே இருக்கிறது. How are you going to transport? இருக்கிற ஸ்கீமுக்கே மிக அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகின்ற மின்சாரத் துறைக்கே நிலக்கரியை எடுத்து வரமுடியவில்லை, நிலக்கரி இல்லாமல் நின்றுபோய்விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நீங்கள் எப்படி காகித ஆலைக்கு 3.4 லட்சம் டன் கொண்டுவரமுடியும். யாருக்கோ, சேஷசாயி விஸ்வநாதனைத் திருப்பிப்படுத்துவதற்கு இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். உருப்ப மா? மின்சார வாரியம் செயல்படுமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

டாரிப் ரெவ்யூ கமிட்டி என்று போடப்பட்டு மின்சாரக் கட்டணங்களை எப்படி எப்படி சீர்திருத்துவது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள் யார் தலையிலே வைக்கப்போகிறீர்களோ தெரியவில்லை. அந்த கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை சட்டமன்றத்திலே வைத்திருந்தால் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். வைக்கவில்லையே,

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 19]

அரசாங்கத்திலே சீக்ரட்டாக வைத்து என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? யார் தலையிலே ஏற்றப் போகிறீர்கள்? மின்சார பம்புசெட்களுக்கு ஏற்றப்ப்டோகிறீர்களா? ஏற்ற முடியுமா? இதனை ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

117 கோடி ரூபாய் ஏற்கெனவே துண்டுவிழுகிறது. நம்முடைய பட்ஜெட்டிலிருந்து வருடாவருடம் 117 கோடி ரூபாயை கொட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிறீர்கள். இது தொடர்ந்து நடக்க வேண்டாமா? 117 கோடி ரூபாய் யார் கொடுத்தது? இந்த ரூபாய் மதுவிலக்கு இல்லாததாலும் சேல்ஸ்டாக்ஸினாலும் வரக்கூடிய பணம்தானே. 117 கோடி ரூபாய் 15 ஆயிரம் கடைகளைத் திறந்துவிட்டு ஏழை விவசாயிகள், கூலிக்காரர்கள் இவர்கள் எல்லாம் கொடுக்கிற பணம் அல்லவா? 117 கோடி அல்லது 150 கோடியாக இருந்தாலும் பட்ஜெட்டிலிருந்து கொடுப்பதற்கு நியாயம் இருக்கிறது. இந்த சேல்ஸ்டாக்ஸின் மூலமாக வரக்கூடிய பணம் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரக்கூடிய பணம்தானே. மதுவிலக்கு இல்லாததால் கிராமப்புறங்களிலிருந்து தானே அந்த வருமானம் வருகிறது. இதிலே ஒன்றும் வித்தியாசம் கிடையாது. கட்டணத்தைத் திருத்துவதை நாங்கள் ஆதரிக்க முடியாது.

அதே சமயத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதே 14 பைசா விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கப்படுகிற அகுவே கட்ட முடியவில்லை. அதிலேயே 21 கோடி ரூபாய் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பாக்கி வைத்திருக்கின்ற சமயத்தில் மறுபடியும் அதை ஏற்றப் போகிறீர்களா? நான் ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹைடல் புராஜக்ட் இருக்கிறது. ஹைடலிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு What is the cost per unit என்ன என்று சொல்லுங்கள். அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் விவசாயிகள் பயன்படுத்துகின்ற பாசன நீரைத் தேக்கி வைத்து அதனால்தான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. The benefit should be passed on to the agriculturists. அது 5 பைசாவாக இருந்தாலும் 7 பைசாவாக இருந்தாலும், அந்தக் கட்டண விகிதத்திற்குத்தான் இருக்க வேண்டும். குறைக்கப்படவேண்டுமே தவிர ஏற்றப்படக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஸ்டாபைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இந்த நிர்வாகம் ரொம்பப் பெரிதாக வளர்ந்து விட்டது. ஏற்கெனவே சின்னதாகத் தான் இருந்தது. ஆகையால் இந்த மின்சார வாரியத்தை இரண்டு மூன்று மண்டலங்களாக, இரண்டு மூன்று மின்சார வாரியங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்பாட் பில்லிங்கில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. The efficiency of the Electricity Board will not improve. I can challenge. அதனால் என்ன வந்துவிட்டது? ஏற்கனவே இருந்த முறையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் அங்கே இருப்பவர்களிடையே கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது.

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

விவசாயம் செய்கின்றவர்களும் மின்சார மோட்டார் டோட்டு வைத்திருக்கிறோம். ஸ்பாட் பில்லிங் முறையில் உடனே பணம் கட்ட வேண்டுமென்றால் எங்களிடம் கட்டுவதற்குப் பணம் எங்கேயிருக்கிறது? தபால் மூலம் அனுப்பினாலும் சரி அல்லது வலன் இன்ஸ்பெக்டர் மூலம் கொடுத்தாலும் சரி, நாங்கள் இருபத்தைந்து இருபத்தாறு என்று கடைசித் தேதிகளில்தான் கட்டுவோம். The spot billing will not improve the efficiency of the Electricity Board. ஆகையால் அந்த மின்சார ஊழியர்களுக்கு உள்ள குறைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்த வாரியத்தோடு கலந்து பேசி தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். மின்சாரப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் நீங்கள் தமிழ்நாட்டில் பெரும் போராட்டங்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என்று கூறி இந்த அளவோடு என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தலந்து கொண்டு நல்ல ஆலோசனைகளையெல்லாம் வழங்கியிருக்கின்றார்கள்; விளக்கங்களும் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் அளிக்க வேண்டுமானால் நேரம் போதாது என்பதைத் தாங்களும் அறிவீர்கள்; பசியோடு காத்துக் கொண்டு, வீட்டால் போதும் வீட்டுக்குச் செல்லலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். ஆகையினால் முக்கியமான ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களுக்கு மட்டும் நான் விளக்கங்களைக் கூறி முடிக்கவிருக்கின்றேன். மற்றவைகளுக்குக் கவனமான பரிசீலனை உண்டு என்பதற்கான உத்தரவாதத்தையும் நான் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலையைப் பொறுத்தவரையில் மின் வாரியம் ஒரு பொது நிறுவனம் என்றும், அது மிகப்பெரிய பொது நிறுவனம் என்றும், அது ஆண்டுதோறும் பேரிழப்புக்கு ஆளாகி வருவதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால் அப்படிப் பேசியவர்களெல்லாம் இந்த இழப்புக்குப் பல்வேறு காரணங்களை எடுத்துச்சொல்லி, அதனாலேதான் பேரிழப்பு என்று குறிப்பிட்டார்கள். நிர்வாகம் சரியாக இல்லை; மேல் மட்டத்தில் நிறைய அதிகாரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள்; மின்சாரம் திருட்டுப் போகிறது; கம்பித் தொடர் இழப்பைக் குறைக்கலாம்; பணியாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று எல்லோரும் அவரவர்களுக்குத் தெரிந்த யோசனைகளைச் சொல்லி, இவைகளெல்லாம் ரிவர் நின்ற வேற்றப்பட்டால் மின்வாரியம் இழப்புக்கு ஆளாகாது என்று எடுத்துச் சொல்லி, கடைசியாக எல்லோரும் மங்களம் பாடும் பொழுது கட்டணத்தை உயர்த்தும்பொழுது விவசாயிகளுக்கு உயர்த்தாதார்கள் என்று சொல்லி முடித்தார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விருப்புகிறேன். 1974-ஆம் ஆண்டு மின்வாரியம் 13.61 கோடி ரூபாய் இழப்பிலேதான் நடந்தது, ஆனால் 1980-81-ஆம் ஆண்டிலே 11.1 கோடி ரூபாய் இழப்பும், இந்த ஆண்டு 125 கோடி ஆகலாம் என்ற நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

லயன் லாஸ் - மின்கம்பித் தொடர் இழப்பைக் குறைத்தால் அதன்மூலம் நிறைய சேமிப்பு கிடைக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். 18 சதவீத என்று நாம் ஏற்கனவே குறைத்திருப்பது அகில இந்திய அளவிலேயே நாம் தான் அந்த அளவிற்குக் குறைக்கிறார்களோ என்பதை மத்திய அரசும் பாராட்டியது; மாண்புமிகு பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்தபொழுது அது சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அவர்களும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதை இன்னும் 3 சதவீத குறைக்கிறோம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், — 18—இலிருந்து 15 என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அதன்மூலம் கூடுதலாகக் கிடைக்கக்கூடிய 13 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தனே தவிர அதற்குமேல் கிடைக்காது மின்கம்பித் தொடர் இழப்பிலே மின்சாரம் திருப்பும் போன்று வந்த விடுகிறது. ஆகையால் என்னதான் தவிரப்படுத்தினாலும், என்னதான் கண்காணிப்பு நடத்தினாலும் 9 அல்லது 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பலன் கிடைக்காது.

அதே போல் அனால் மின் உற்பத்தி நிலையங்களிலும் மத்திய மின் குழு நிர்ணயித்துள்ள குறியீட்டின்படி செயல்படுகிறோமேயானால் அதனாலும் ஆதாயம் பெருகும் என்றார்கள். ஆனால் குறியீட்டின்படி பார்த்தால் ரூ. 10 கோடி நாம் அதிகமாகப் பெறலாம்.

(மிற்பகல் 1.50)

பணியாளர்களைக் குறைக்க வேண்டும், ஏராளமான பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் இங்கே ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொல்லேன். இது தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமண அவர்களுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால், அதை வைத்து அவர்கள் கோரிக்கை எழுப்பி விடக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின் பணியாளர் செலவு, மொத்த செலவில் 23.9 சதவீதம் என்று இருந்தது. 1976-77-ல், இப்பொழுது 21.7 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. அோடு மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்தமாகப் பணியாற்றுகின்ற அத்தனை பேருக்குமே நாம் சம்பளம் தருவது ரூ. 82 கோடி தான். ஆக எல்லா பணியாளர்களையும் நிறுத்தி விட்டால்கூட சரிக்கட்ட முடியாது. இந்த ரூ. 115 கோடியை, ரூ. 125 கோடியைச் சரிக்கட்ட முடியாது. பணியாளர்களே இல்லாமல் மின்சார வாரியத்தை நடத்தினால்கூட இதுதான் நிலைமை என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மொத்தப் பணியாளர்களும் 99,800—லேயிருந்து 90,400 என்கிற அளவிலே

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

குறைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவைகளையெல்லாம் பார்க்கிற பொழுது உண்மையான காரணங்கள் என்ன என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டால் நமக்கும் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது.

உண்மையான காரணம் என்ன என்று பார்க்கின்றபொழுது அதற்கு முக்கியமான இரண்டு காரணங்களை நாம் கருத்திலே கொள்ளவேண்டும். முதலாவது, நம்முடைய நிர்வாகத்திற்கு ஆட்பட்டாத செலவினங்கள் என்று இருக்கின்றன. சான்றாக, நிலக்கரியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதை புகைவண்டித் துறைமூலம் நாம் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதே போல் கப்பல் மூலம் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. எண்ணெய் ஃபர்னேஸ் ஆயில், போன்றவைகளை, நாம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் தருவது மத்திய அரசு என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974-ல் சிங்கரோணியிலிருந்து நிலக்கரியைச் சென்னைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு 1 பன்னாக்கு ஆகிய செலவு ரூ. 111.37. ஆனால், இன்று ரூ. 267.12. அதே போல், சந்தாவினிலேயிருந்து நிலக்கரி கொண்டு வருவதற்கான செலவு 1974-75-ல் ரூ. 100.57 இன்று ரூ. 286. பீகார்-பெங்கால் பகுதியிலேயிருந்து கொண்டு வருகின்ற நிலக்கரி—தூத்துக்குடிக்கு அது பயன்படுகிறது. 1974-75-ல் ரூ. 130.67 இன்றைக்கு இரண்டு மடங்கு அல்லது மூன்று மடங்குக்கும் மேலாக ரூ. 478.78 என்று ஆகியிருக்கிறது. எண்ணெய் செலவு ரூ. 681-லிருந்து ரூ. 2697 என்ற அளவுக்கு அதிகமாகியிருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் மின்சாரத்தை நெய்வேலி யிலிருந்து பெற வேண்டியிருக்கிறது. கேரளத்திலேயிருந்தும் பெற வேண்டியிருக்கிறது. கேரளத்திலேயிருந்து 7.8 காசுக்கு, 1974 ஆம் ஆண்டு வாங்கிய நாம், 28 காசுக்கு இன்றைக்கு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது போதாது, 45 காசு கொடுக்க வேண்டுமென்று அம்மாநிலம் நம்மைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதே போல், நெய்வேலி 11.94 காசு என்று மின்சாரத்தை 1974-லே கொடுத்தது. இப்பொழுது 31.08 காசுக்கு கொடுக்கிறது. நான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்வதன் முக்கிய காரணம், நம்முடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்டு மின்சாரத்தைப் பெற்றுத்தான் தீரவேண்டுமென்ற நிலைமையில் நாம் இருக்கிற காரணத்தால், கேரளம் கேட்கின்ற விலை, நெய்வேலியில் அதிகரித்திருக்கின்ற விலை, அதே போல் மத்திய அரசு தருகின்ற இடுபொருள்களின் விலை அதிகரிப்பு இவைகளின் மூலமாக, மட்டும், 1974 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து இன்று வரையில் நமக்கு ஆகியிருக்கின்ற கூடுதல் செலவு ரூ. 137.81 கோடி. இந்த ஆண்டுகளில் நாம் கட்டணங்களை உயர்க்கியிருக்கிறோமா அல்லது கட்டணச் சலுகை அளித்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான கட்டணச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரும் தொழில்களுக்கென்று சில இனங்களிலே நாம் கட்டணத்தை அதிகரித்திருக்கிறோம். அதன்

மூலமாக நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 32² கோடிதான். ஆகவே, ரூ. 137 கோடி நம்முடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட செலவினங்கள், என்பதை நாம் தெரிந்து கொண்டாத வேண்டும். இந்த உற்பத்தி விலைகளின் கூடுதல்கள் காரணமாக விவசாயத்திற்கு மட்டும், 1974-75-ல் ரூ. 40 கோடி என்கிற அளவிலே மானியம் இருந்தது. அதாவது, (Subsidy to the agriculture)

இன்று 95 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் மானியம் தருகின்றோம். ஒரே ஒரு புள்ளி விவரத்தை மட்டும், விவசாய கட்டணத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயக் கட்டணத்திற்கு 12 பைசா என்று விதித்தது 1972 ஆம் ஆண்டு. அன்றைக்கு இருந்த ரூபாய் மதிப்பும் இன்றைய ரூபாய் மதிப்பும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வோமானால் இன்றைக்கு 21.7 காசு, அது தானாகவே வரும். அன்றைக்குக் கொடுத்தது 12 காசு. இன்றைக்கு 21.7 காசுகள். அதே 12 காசு இன்றைக்கு எவ்வளவுக்கு சமம் என்றால் 5.4 காசுகள்தான் சமம். ஆக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தாதது மட்டுமல்ல, ஒரே நிலையாக இல்லாதது மட்டுமல்ல, வெகுவானக் குறைத்து வழங்கப்படுகிறது என்பதை இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, மின்வாரியத்திற்கு எற்பட்டு இருக்கின்ற இந்தப் பேரிழப்புக்கு இரண்டு முக்கியமான காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, நமக்கு வரும் இடுபொருள்கள் விலை உயர்வு, மற்றொன்று, வளர்ந்து வருகின்ற உற்பத்தி விலையையும் கருதாது, விவசாயிகளுக்குக் கட்டணத்தை ஒரே நிலையில் வைத்து இருப்பது. இதைச் சொல்வதன் மூலம் நீங்கள் விவசாயிகளுக்கு உயர்த்தப்போகிறீர்களா என்று தயவுசெய்து என்னைக் கேட்க வேண்டாம். அதை எப்படி செய்வது என்பதை அரசு சிந்தித்துப்பார்க்கு அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் 130 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மத்திய அரசு உயர்த்துகின்ற இந்த இனங்களைப் பற்றி மாநில மின்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே, அதற்குப் பிறகு திட்டக் குழுவின் டித்திலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்கள் அவர்களோடு நானும் சென்றபோது ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தினோம். பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் என்று சொல்கிற போது, பொருளாதாரத்தின் உயிர் நாடியாக இருக்கக்கூடியவற்றை, அது நிர்வகிக்கின்ற தன்மைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறபோது பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் கட்டணத்தைக் கூட்டுவதன் மூலமும், அல்லது விலையை உயர்த்துவதன் மூலமும் உதாரணமாக ரயில்வேயாக இருந்தாலும் சரி, மின்சார வாரியமாக இருந்தாலும் சரி கோல் இந்தியாவாக இருந்தாலும் சரி—இப்படி உயர்த்துவதன் மூலம் விலைவாசியை ஏற்றுவதற்கு அது வழிவகுக்கும். 'இட் வில் ஃபியூயல் தி இன்பிளேனேஷன்' என்று சொல்வார்கள். ஆனால் ஒரு கருத்து மத்திய அரசின் சார்பிலே துரிவிக்கப்பட்டது. அது என்னவென்றால், இந்த நிறுவனங்கள்

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை—விவாதம் 573
1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மேலும் விரிவாக்கம் அடைவதற்கு கூடுதல் நிதி தேவைப்படுகிறது. அப்படி நிதி தேவைப்படுகிறபோது, அந்த நிறுவனங்களே.. அந்த நிதியைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆகையினாலே தான், அவைகள் விலையை உயர்த்துவதற்கு நாம் உரிமை வழங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மிகப்பெரிய பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட மத்திய அரசுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது தவறான கொள்கை என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

அடிப்படையான இன்றியமையாத தொழில்களிலே அல்லது மூலப்பொருள்களில் விலையேறுகிறபோது பொருளாதாரத்தில் வீக்கம் இன்னும் அதிகமாகவே ஆகுமே தவிர அந்த வீக்கம் நிச்சயமாக குறையாது. அத்தகைய உதாரணத்திற்கு நெய்வேலி நிறுவனம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நெய்வேலி நிறுவனத்தில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் திட்டத்தைப் போடுகிறார்களே, என்றால் இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டுவதற்கு நீங்கள் எவ்வளவு இண்டர்னல் ரிசோர்சஸ் ஜெனரேட் செய்வீர்கள் என்று அவர்களைக் கேட்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் என்ன செய்வார்கள். நமக்குத் தான் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் 30 பைசா கொடுங்கள் அல்லது 40 பைசா கொடுங்கள் என்று நம்மிடத்திலே கேட்கிறார்கள். அதற்கு பதிலாக பொது நிறுவனங்களின் முதலீடு மத்திய அரசு போடவேண்டுமே தவிர அந்தந்த பொது நிறுவனங்களின் விலையை உயர்த்த சொல்வார்களே யானால் விலைவாசியை என்றுமே இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இந்தக் கருத்தை மின்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நாங்கள் வலியுறுத்தினோம்.

அதைப்போல திட்டக்குழுவிலும் வலியுறுத்தினோம். இனிமேல் நிலக்கரியானாலும், அல்லது ரயில்வே கட்டணமானாலும் இது போன்ற முக்கிய காரியங்களின் விலையை உயர்த்துகிற போது மாநிலங்களை சுலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நாங்கள் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 2.00)

ஏனென்றால், தர வேண்டியது நாம் தான். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் நிறுவனங்களின் மூலமாக நிதியை சுலபமாக திரட்டிவிட முடியும், உதாரணமாக நிலக்கரி விலையைக் கூட்டுகிறார்கள் என்றால் மாநிலங்களில் இருக்கின்ற மாநில அரசுகளின் பணம் அவர்களுக்கு சுலபமாகப் போய்விடுகிறது. நாம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்ல முடியாது, நிலக்கரி விலையை உயர்த்துகிறபோது மாநில மின்சார வாரியம் பணம் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, மாநில நிதியை மத்திய அரசு மறைமுகமாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வழி வகுக்கிறது என்பது உண்மையான நிலையான பொருளாதாரத்திற்கு வழிவகுக்கவில்லை. ஆகவே, பொதுநிறுவனங்கள் கண்டபடி விலையை உயர்த்துவது மத்திய அரசின் பொருளாதார கொள்கைக்கு ஏற்றது அல்ல என்பதை நம்முடைய சார்பிலே

நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதை ஓரளவிற்கு மத்திய அரசு உணர்ந்து அந்தப் பொறுப்போடு செயல்படுவார்களானால் இந்த அளவிற்குப் பேரிழப்பு இருக்காது. ஆனால் அது நேரத்தில் மின் கட்டணத்திலும் நாம் எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு சலுகை அளிக்கிறோம் என்பதையும் இதன் மூலம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

குறிப்பாக மின்பற்றாக்குறை பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். மின் பற்றாக்குறை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறையவேண்டுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வரையவேண்டும் என்பது அரசின் நோக்கம், ஒரு காலத்தில் 100-க்க 70 பங்கு, 100-க்கு 100 பங்கு என்கிற வகையில் 3 மாதம், 4 மாதம் என்று இருந்தது. அந்த நிலைமை மாறி மின் வெட்டுக் கொண்டு வரலாமா, வேண்டாமா என்று ஐயப்படுகிற அளவிற்கு இன்றைக்கு இருக்கிறோம் என்பதை எண்ணுகிறபோது பெருமைப்படலாம். இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மாநிலங்களின் நிலையை எண்ணிப் பார்த்து, அங்கேயெல்லாம் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்த்தால் தான்-வெயிலில் போனால் தான் நிழலின் அருமை தெரியும் என்பதைப் போல நம்முடைய அருமை நமக்குத் தெரியும். நாம் இன்னும் தீழே இறங்கிப் போய்விடவில்லை.

மின் வெட்டிற்கும், மின் நிறுத்தத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. மின் வெட்டு என்பது மின்சாரம் 1, 2 அல்லது 5 மாதங்களுக்குத் தொடர்ந்து பற்றாக்குறையாக இருக்குமானால், அந்த நேரத்தில் நாம் கொண்டு வருவது மின் வெட்டு. மின் நிறுத்தம் என்பது லோட் ஷெட்டிங் திடீரென்று ஒரு பெரிய யந்திரம் பழுதாகி விடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இங்கே கூட மண்டியிடு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொங்கல் நேரத்தில் எங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. அந்த நேரத்தில் தூத்துக்குடியில் இருந்த இரண்டு யூனிட்களும் மின்னாவிட்டன. அதனால் ஒழுங்காகப் பவர் கொடுக்கப்படவில்லை. அதைப் பவர் கட் என்று சொல்ல முடியாது. யந்திரங்கள் திடீரென்று பழுதாகி விட்டதால் ஏற்பட்ட நிலை அது. அதைத்தான் 'மின் நிறுத்தம்' என்று சொல்கிறோம். அதாவது லோட் ஷெட்டிங் மின் தடங்கல் என்பது ஆங்காங்கே ஏற்படும் பழுதின் காரணமாகவும், ஒரு ஊரில் ஏற்படும் ரிப்பேர் காரணமாகவும் ஏற்படுவது. மின் வெட்டு அமலில் இருந்த காலத்தில் கூட நமக்கு மின் நிறுத்தம் இருந்து இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இல்லையா? அதற்கு முந்திய ஆண்டு இல்லையா? ஆகவே நம் மின் வெட்டையும், மின் நிறுத்தத்தையும் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. இருந்தாலும் ஊர்ப்புறங்களில் இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக தனி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள அரசு மிகுந்த கவனம் செலுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன மற்ற கருத்துக்களைப் பற்றியெல்லாம் நிச்சயமாக அரசும், மின் வாரியமும் ஆராய்ந்து பார்த்து, படிப்படியாக நிறைவேற்றப் பாடுபடும் என்பதைக் கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை—விவாதம் 575
1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரே ஒரு கேள்வியை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். அதை அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இன்று பம்பி செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 2,61,000 அப்ளிகேஷன் இருக்கின்றன என்று சொல்லப் படுகிறது. இவைகளுக்கு எல்லாம் கனெக்ஷன் கொடுப்பதாக இருந்தால் மொத்தம் 9 வருஷம் ஆகும் என்கிற விவரங்களை விவரம் தெரிந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்போது நான் உங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது விவசாயிகள் பம்பிசெட்டுகள் வாங்குவதற்காக வங்கிகளில் இருந்து கடன் பெற்று இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை விவசாயிகள் பெற்று இருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களைப் பெற்று பம்பி செட்டு வாங்கியவர்களுக்கு இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. இருப்பினும் அந்தக் கடனுக்கு அவர்கள் வட்டி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் போட்டு இருக்கும் முனு ஆதி கமிட்டி கொடுத்துள்ள பரிந்துரைகளில் முக்கியமான பரிந்துரை ஒன்று இந்தக் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும். இணைப்பு கொடுக்காதது மின்சார இலாகா தவறு. அதற்காக விவசாயிகளிடமிருந்து வட்டிப்பணம் வாங்குவது நியாயமல்ல. அதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, மின்சார இலாகா செய்த தவறு காரணமாக விவசாயிகள் வட்டி கட்டவேண்டிய நிலையைத் தவிர்க்கும் வகையில், அந்த வட்டியை அரசு ரத்து செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இது என்னுடைய துறை சம்பந்தமானது அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் பேரவை ஒத்திவைப்பது குறித்த தீர்மானத்தை மொழிவார்.

3. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) பேரவை ஒத்திவைக்கப் பெறுதல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“பேரவை விதி 25(1)—ன் கீழ், பேரவை இன்று ஒத்திவைக்கப் பெற்று, மீண்டும் பிப்ரவரி திங்கள் 26 ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை காலை 10.00 மணிக்கு கூடலாம்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.